Școala Gimnazială Nr. 10, Galați

ISSN 3045 - 1701
ISSN-L 3045 - 1701

Revista școlară

Inocență

DIN CUPRINS:

DIALOGURI
EVENIMENT
ETHOS ȘCOLAR
PASIUNI
INSPIRAȚIE
CALEIDOSCOP LINGVISTIC
ENIGME ȘI CURIOZITĂȚI
CALEIDOSCOP ȘTIINȚIFIC
SCHEPSIS
TE DEUM LAUDAMUS
CALEIDOSCOP SPORTIV
NIHIL SINE ARTE
MOZAIC DIDACTIC
PRO SAU CONTRA
NE DESCREȚIM FRUNȚILE

Anul II 2025 Nr. 6
Octombrie

Miracolul copilăriei este inocența

CUPRINS

DIALOGURI.....3

EVENIMENT 7

ETHOS ȘCOLAR.....12

PASIUNI.....16

INSPIRAȚIE.....17

CALEIDOSCOP LINGVISTIC.....23

ENIGME ȘI CURIOZITĂȚI DE IERI.....33

CALEIDOSCOP ȘTIINȚIFIC.....40

SCHEPSIS.....44

TE DEUM LAUDAMUS.....48

CALEIDOSCOP SPORTIV.....50

NIHIL SINE ARTE.....56

MOZAIC DIDACTIC.....60

PRO SAU CONTRA.....67

NE DESCREȚIM FRUNȚILE.....72

Dialog pentru suflet cu părintele Dumbravă Costel
Semnificația Anului Nou Bisericesc

Foarte puțini creștini cunosc faptul că anul bisericesc nu începe la aceeași dată cu anul civil. Deși Biserica săvârșește în ziua Anului Nou îndătinatul Te Deum pentru începutul și pentru întreaga curgere a anului civil, care începe la 1 ianuarie, trebuie știut faptul că anul bisericesc, spre deosebire de cel civil, începe la 1 septembrie.

Prea Cucernice Părinte, ce înseamnă începutul anului bisericesc și de ce este pe 1 septembrie, nu pe 1 ianuarie?

Spre deosebire de anul civil, care începe pe 1 ianuarie, anul bisericesc începe pe 1 septembrie, pentru că, după vechea tradiție, în această zi s-a început creația lumii și tot în această zi și-ar fi început Mântuitorul activitatea Sa publică.

Cum ar trebui creștinii să întâmpine începutul anului bisericesc?

La 1 septembrie, în toate bisericile ortodoxe se săvârșește slujba de început al anului bisericesc, în care se citesc rugăciuni pentru pace, ploaie binecuvântată, roade bogate și ajutor dumnezeiesc pentru noul an. Începutul anului bisericesc este un moment de reflecție.

Este prilejul potrivit să privem înapoi la anul care a trecut și să ne întrebăm: Cum am trăit?, Ce am făcut cu timpul dăruit de Dumnezeu?, Ce putem îndrepta și cum putem fi mai buni?

Așa cum în viața civilă nu facem planuri și nu stabilim scopuri, tot așa, în viața duhovnicească suntem chemați să nu facem „rezoluții sufletești": mai multă rugăciune, mai multă dragoste, mai puțină judecată, mai multă milostenie.

Profesor, Luminița Petrea

Dialog pentru suflet cu părintele Dumbravă Costel
Semnificația Anului Nou Bisericesc

Ce sărbători importante deschid anul bisericesc?

Primele sărbători din cursul anului liturgic sunt două praznice împărătești: *Nașterea Maicii Domnului*, la 8 septembrie, și *Înălțarea Sfintei Cruci*, la 14 septembrie. Prăznuirea acestor două sărbători la începutul anului bisericesc nu este deloc întâmplătoare, întrucât Maica Domnului a fost pricinuitoarea mântuirii noastre, născându-L pe Mântuitorul Hristos, iar Sfânta Cruce este semnul biruinței noastre asupra morții celei veșnice, prin Patima Domnului îndurată pe ea, pentru mântuirea noastră.

Cele două praznice, așezate la începutul anului bisericesc, arată tocmai începutul și finalitatea lucrării de mântuire a omului și a lumii, pe care a realizat-o Mântuitorul Iisus Hristos, fiind punctele de sprijin pentru începutul bun al anului bisericesc, de la 1 septembrie.

Ce înseamnă pentru creștini, începutul anului bisericesc?

Începutul anului bisericesc ne reamintește că viața omului este o călătorie sfântă, iar Dumnezeu este mereu alături de noi, așteptând să ne oferim timpul și inima noastră.

Să începem, așadar, noul an bisericesc cu rugăciune, cu pace și cu dorința de a trăi fiecare zi în lumina lui Hristos.

„Binecuvântează, Doamne, cununa anului bunătății Tale și ne învrednicește să-ți slujim în toate zilele vieții noastre!"

Interviu realizat de Petrea Luminița, profesor de religie la Școala Gimnazială Nr. 10, Structura Școlii Gimnaziale „Sfinții Împărați" Galați, cu PC Părinte Dumbravă Costel, parohul Bisericii „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil, Sf. Gheorghe și Sf. 40 de Mucenici din Sevasta".

Acasă la... Romina

Romina, ce înseamnă pentru tine „acasă”?

Romina*:* Pentru mine, ***acasă*** nu este doar un loc, ci sentimentul de liniște și bucurie pe care îl simt atunci când sunt alături de familia mea. Este locul unde pot fi eu însămi și unde știu că mă voi întoarce mereu, indiferent unde m-ar purta viața.

Poți să numești trei lucruri dragi pe care le regăsești doar acasă? De ce îți sunt dragi?

Romina*:* **Cupa** mea de la concursul *Danub Dance Fest* ocupă un loc special în sufletul meu. Ea îmi amintește de toate orele de muncă din sala de antrenament, de sprijinul și de încurajările familiei mele, dar mai ales de bucuria imensă de a obține locul întâi la sportul pe care mi-am dorit să îl practic încă din copilărie. Pe noptiera de lângă canapea păstrez lucruri cu o mare valoare sentimentală – **suvenire** din locurile pe care le-am vizitat și fotografii cu familia, adevărate comori. Iar **masa din bucătărie** este, fără îndoială, centrul casei. Acolo ne adunăm cu toții, povestim, râdem și trăim momente de neuitat – fie că pregătim cârnații de Crăciun, fie că facem deserturi înainte ca tata să se întoarcă acasă.

Ai un loc preferat la tine acasă?

Romina: Locul meu preferat din casă este, fără îndoială, scara spirală. Decorată cu luminițe calde, ea atrage mereu privirile tuturor celor care ne trec pragul și adaugă o notă de poveste întregului apartament. De fiecare dată când o privesc, îmi amintesc cu emoție de prima zi în care am venit aici – ziua în care acest spațiu a devenit *acasă*. Eram plină de entuziasm și curiozitate, iar în clipa în care am văzut scara, am simțit că mă voi acomoda ușor și că acest loc va deveni unul plin de amintiri frumoase.

Ne poți împărtăși o amintire pe care crezi că nu o vei uita, legată de „acasă"?

Romina: O amintire pe care nu o voi uita niciodată este ziua în care tata ne-a surprins cu venirea lui în țară, chiar de ziua mamei mele. A fost un moment plin de emoție și bucurie – nu ne venea să credem că este cu adevărat acolo, lângă noi. Pentru că momentele petrecute cu el sunt rare, fiecare clipă devine prețioasă, iar cele mai frumoase amintiri ale mele sunt legate de el.

Repede Romina Mihaela, Clasa a VIII-a A
Prof. coordonator, prof. Simona Bordeiu

Ce nu îți place să faci acasă?

Romina: Acasă nu îmi place momentul în care trebuie să-mi iau rămas-bun de la tata – este mereu greu și emoționant. Nu mă încântă nici atunci când trebuie să spăl vasele sau când apar mici certuri în familie, dar fac parte din viața de zi cu zi și ne învață să fim mai răbdători unii cu alții.

Cum îți petreci timpul, cel mai adesea, atunci când ești acasă?

Romina: Acasă îmi place să mă relaxez după programul școlar pe care îl consider lung și obositor, să gătesc alături de mama, dar și de tata, să joc în familie cărți, dar mai ales să mă uit la filme de Crăciun.

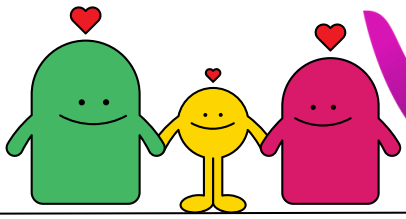
Ai fost vreodată într-un loc mai mult sau mai puțin îndepărtat și ți-ai dorit să te întorci mai repede acasă?

Romina: Deși îmi plac taberele de vară, prima mea experiență nu a fost chiar așa cum mi-am imaginat. Mi-a fost greu la început și îmi doream să mă întorc acasă cât mai repede. Totuși, a fost o lecție importantă despre cum e să fii departe de familie și să înveți să te descurci singur.

Mi-ai spus la început ce înseamnă pentru tine „acasă". În încheiere, o să te rog să definești „acasă" cu ajutorul a trei cuvinte.

Acceptare. Căldură. Siguranță.

Repede Romina Mihaela, Clasa a VIII-a A
Prof. coordonator, prof. Simona Bordeiu

Trei proiecte eTwinning de succes

Educația modernă nu mai poate fi concepută fără deschiderea către colaborare internațională, dialog intercultural și dezvoltarea competențelor digitale. În acest context, proiectele eTwinning reprezintă o oportunitate valoroasă pentru elevi și cadre didactice de a învăța într-un mod creativ, colaborativ și interactiv.

În anul școlar precedent, școala noastră, Școala Gimnazială nr. 10, a fost recunoscută la nivel european prin obținerea a **patru Certificate Naționale de Calitate eTwinning**, pentru implicarea activă în proiecte internaționale relevante:

- ***My Ethnic Neighbor***
- ***Me and the Sea***
- ***Social Values in a Digital World***

Profesor, Irina Dodu

Trei proiecte eTwinning de succes

Proiectul **„My Ethnic Neighbor"**, realizat în colaborare cu școli din Turcia și Iordania, a obținut două Certificate Naționale de Calitate de către doamnele profesoare Dodu Irina și Stoian Florentina. Acest proiect a fost o deschidere către diversitate și dialog intercultural. A oferit elevilor din clasa a V-a și a VI-a ocazia de a descoperi și înțelege diversitatea etnică, religioasă și lingvistică din comunitățile partenere. Prin activități colaborative, prezentări, interviuri, video și schimburi culturale, elevii au învățat despre naționalitățile din țara noastră, să respecte diferențele culturale și religioase, să comunice într-un mediu multicultural, să își exprime propria identitate într-un mod deschis și tolerant. Participarea la acest proiect a contribuit semnificativ la dezvoltarea competențelor sociale, interculturale și lingvistice, dar și la formarea unei atitudini deschise și respectuoase față de diversitate.

Proiectul **„Me and the Sea"**, coordonat de o școală din Polonia, ne-a avut parteneri alături de țări din Portugalia, Grecia, Turcia, Spania, Italia și Georgia și a implicat elevii clasei a VI-a, fiind o incursiune prin lumea marină. A abordat probleme ecologice ale mărilor din Europa, responsabilitatea față de natură și impactul activităților umane asupra mediului acvatic. Activitățile practice au fost pe placul elevilor și s-au concretizat prin realizarea de materiale digitale, afișe, art craft, citate despre mare, iar activitatea outdoor la malul Mării Negre i-a determinat pe elevi să conștientizeze importanța protejării mediului litoral și acvatic; totodată, i-a ajutat să își dezvolte competențele științifice și digitale, să devină promotori ai unui comportament responsabil față de natură. Proiectul a stimulat gândirea critică, creativitatea și spiritul civic, pregătindu-i să devină cetățeni activi și implicați.

În **„Social Values in a Digital World"**, elevii clasei a VIII-a au fost parteneri ai colegilor din țări precum Grecia și Turcia. Trăim într-o lume digitală în continuă schimbare, iar educația pentru siguranță online este esențială. În cadrul acestui proiect, elevii au discutat și au analizat subiecte actuale precum cyberbullying-ul, hate speech-ul și regulile de siguranță pe internet. Prin ateliere interactive, dezbateri și realizarea de produse digitale, elevii au învățat: cum să recunoască și să reacționeze în fața comportamentelor abuzive online, cum să comunice responsabil și respectuos în mediul digital, cum să devină utilizatori conștienți ai tehnologiei. Astfel, proiectul a consolidat competențele digitale, gândirea etică și abilitățile de comunicare ale elevilor.

Profesor, Irina Dodu

Trei proiecte eTwinning de succes

Obținerea celor patru Certificate Naționale de Calitate reprezintă o recunoaștere a muncii susținute a echipei de proiect – elevi și profesori, deopotrivă. Aceste proiecte au contribuit la dezvoltarea competențelor-cheie europene (comunicare, competențe digitale, sociale, civice și culturale), creșterea motivației elevilor pentru învățare, promovarea școlii noastre la nivel național și european.

Proiectele eTwinning sunt mai mult decât simple activități extracurriculare. Ele creează punți între culturi, dezvoltă competențe esențiale pentru viață și îi formează pe elevi ca cetățeni europeni activi, responsabili și informați.

Succesul obținut cu aceste trei proiecte demonstrează că implicarea elevilor în activități internaționale poate transforma școala într-un spațiu deschis, modern și conectat la valorile europene.

Profesor, Irina Dodu

Ziua Școlii – sub ocrotirea Sfintei Cuvioase Parascheva

Sub binecuvântarea Sfintei Cuvioase Parascheva, ocrotitoarea școlii noastre, comunitatea școlară a trăit o zi plină de emoție, culoare și bucurie. **Ziua Școlii** a fost sărbătorită pe 14 octombrie cu zâmbete, cântec și recunoștință față de toți cei care, de-a lungul timpului, au pus suflet în formarea generațiilor de elevi.

Momentul central al paradei a fost simbolul „curcubeului cunoașterii", realizat de elevi prin ridicarea foilor colorate care, privite de sus, formau un curcubeu plin de speranță. Mesajul lor – „Împreună facem școala frumoasă!" – a fost primit cu aplauze și cu bucurie de întreaga comunitate.

Un moment aparte al evenimentului a fost parada festivă a elevilor, în cadrul căreia clasa a III-a A a adus în prim-plan activitatea „Școala mea, o lume colorată".

Cei 27 de elevi au defilat cu entuziasm, purtând accesorii colorate, pancarte cu mesaje optimiste și zâmbete sincere. Atmosfera a fost animată de muzică veselă, aplauze și emoția copiilor mândri că fac parte din familia școlii.

Profesor, Rodica Ștefan

Ziua Școlii – sub ocrotirea Sfintei Cuvioase Parascheva

Evenimentul a fost îmbogățit de prezența profesorilor pensionari ai școlii, oameni care au lăsat o amprentă puternică în sufletele elevilor și colegilor. Cu emoție și nostalgie, aceștia au rememorat anii dedicați educației și au transmis gânduri de bine celor care continuă misiunea școlii.

De asemenea, doamna Diculescu Anca Loredana, fosta directoare a școlii, a onorat evenimentul cu prezența sa, fiind întâmpinată cu căldură și respect de către cadrele didactice și elevi.

Ziua Școlii a fost, așadar, o adevărată sărbătoare a sufletului, în care s-au unit trecutul, prezentul și viitorul.

Sub ocrotirea Sfintei Cuvioase Parascheva, ne dorim ca școala noastră să rămână un loc al cunoașterii, al prieteniei și al bucuriei de a învăța împreună.

Profesor, Rodica Ștefan

Ethos școlar - Spre aducere aminte

Începuturile Școlii Gimnaziale Nr. 10, Galați se pierd în negura timpului.

A fost fondată în anul 1934, cu denumirea Școala Nr.13 Mixtă și a funcționat pe teritoriul actual al Colegiului Național „Traian Vuia". De-a lungul vremii, școala a avut mai multe nume: în 1960 se numea Școala Generală de 7 ani Nr. 10; din 1963, școala se numește Școala Generală de 8 ani Nr. 10; în 1965 poartă denumirea Școala Generală Nr. 10.

Prima semnătură în „Cartea școlii" apare în anul 1959 - director, învățător Chicioroagă Virgil (pe atunci școala avea 430 de elevi grupați în13 clase).

Odată cu construcția Combinatului Siderurgic Galați, crește și populația orașului. Orașul Galați se extinde pe orizontală, dar și în înălțime. Vechile cartiere de case se demolează și în locul lor apar noi cartiere de blocuri.

Școala Gimnazială Nr. 10 își împletește istoria cu cea a cartierului Micro 16 - Vest.

Profesor, Lia Filip
Profesor, Florentina Stoian

Ethos școlar - Spre aducere aminte

Festivitatea de deschidere a anului școlar 1967-1968 coincide cu inaugurarea unui nou lăcaș de educație. Construită în inima unui nou și modern cartier, Țiglina III, Școala Generală Nr. 10 este o clădire cu două etaje, având o curte amenajată pentru desfășurarea orelor de educație fizică și o frumoasă grădină îngrijită de elevii și cadrele didactice din școală. „Școala Generală Nr. 10 funcționează într-un local nou, modern, dotat cu mobilier de calitate și gust artistic." (din Procesul-verbal încheiat în 16.XI.1968 de Brigada de control a Inspectoratului Școlar Județean Galați).

Actualul local a fost construit în anul 1967 – corpul A – 16 săli de clasă, 2 grupuri sanitare, 2 laboratoare. Atunci, în școală, învățau mai mult de 1500 de elevi.

Numărul elevilor crește exponențial cu dezvoltarea orașului. Numărul mai mare de 2000 de elevi impune construirea unui nou corp. Astfel, în anul 1972, s-a adăugat Corpul B – care cuprinde 8 săli de clasă, 2 grupuri sanitare și o sală de sport.

După Revoluție, în anul 1995, școala este „botezată" cu numele filozofului Petre Țuțea.

În perioada 1995-2012, școala se numește Școala Gimnazială Nr. 10 „Petre Țuțea".

În anul școlar 2012-2013, școala se numește Școala Gimnazială "Petre Țuțea". Prin eforturile conjugate ale conducerii școlii și ale cadrelor didactice, din anul școlar 2013-2014 școala va purta numele „Școala Gimnazială Nr. 10".

Profesor, Lia Filip
Profesor, Florentina Stoian

Ethos școlar - Spre aducere aminte

Școala Gimnazială Nr. 10 este amplasată în partea de vest a municipiului Galați, între cartierul Țiglina III și cartierul Siderurgiștilor Vest, pe strada Lebedei, numărul 4, în apropierea complexului comercial „Profi".

Începând cu anul școlar 2012-2013, în incinta școlii funcționează, ca structură, și Grădinița „Lizuca".

De mai bine de 50 de ani, o generație trece alteia dragostea de carte, mai puternică decât incendiile, convulsiile sociale ori stăpânirile vremelnice. De peste 50 de ani, școala își deschide porțile, în septembrie, tuturor acelora care pot spune, precum academicianul Nicolae Teodorescu: „Ca și oamenii, școlile sunt instituții care înaintează în vârstă, câștigă experiența maturității și prestigiul succeselor acumulate de-a lungul anilor și deceniilor, rămânând totuși tinere, reîmprospătându-și forțele, energia și entuziasmul cu care înving obstacolele și merg mereu cu hotărâre și optimism înainte".

Profesor, Lia Filip
Profesor, Florentina Stoian

Ethos școlar - Spre aducere aminte

După mai bine de 50 de ani cu performanțe și succese frumoase, de-a lungul cărora mii și mii de absolvenți au părăsit pragul acestei școli, în 2025, Școala Nr. 10 devine structură a Școlii „Sfinții Împărați", urmare a aplicării Legii 141/2025, comasarea școlilor fiind una dintre măsurile de austeritate luate de actualul guvern care a afectat educația, în general, pe noi, în special.

Dar, pentru că există un mare DAR, pentru că – așa ne arată istoria acestei instituții, școala noastră stă sub semnul permanentei reinventări, al neîncetatei căutări pe drumul către mai bine, al descoperirilor individuale, dar și al potențialului colectiv.

La ceas aniversar, aducem un respectuos omagiu tuturor dascălilor care au slujit și slujesc în această școală, părinților elevilor care sprijină constant școala în demersurile ei, precum și tuturor factorilor educaționali care și-au pus amprenta pe dezvoltarea instituțională a acestei școli.

Suntem ceea ce suntem pentru că avem rădăcinile înfipte adânc în istoria acestei comunități și, în ciuda dificultăților cu care adesea ne confruntăm, școala este plină de viață, de oameni frumoși, pasionați, ce nu își pierd speranța că vor fi MEREU MAI BUNI!

La mulți ani, Școala 10!

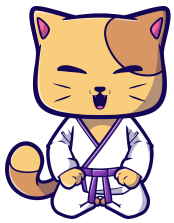
(istoric realizat cu consultarea arhivei școlii și cu ajutorul dascălilor pensionari cărora le mulțumim din suflet)

Profesor, Lia Filip
Profesor, Florentina Stoian

Pasiunea mea, karate

Mă numesc Apostol Andrei-Octavian, sunt elev în clasa a II-a B, la Școala Gimnazială Nr.10 din Galați. Practic karate Wada Ryu de un an și dețin centura portocalie.

Acest sport mă învață să mă apăr și să fiu responsabil. Visul meu este să ajung Sensei. Wada Ryu este un stil important de karate. A fost creat de Hironori Otsuka Sensei. Acest stil de karate moștenește principiul Armoniei din Jiu Juitsu și nu folosește duritatea. Acest stil nu te învață să fii mai bun decât ceilalți, ci să fii mai bun decât ai fost ieri. Salutul în karate este OSS, acesta semnificând **CAPEV**:

Caracter
Adevăr
Perseverență
Etichetă
NonViolență

Recomand acest sport tuturor copiilor care vor să învețe să își depășească propriile realizări, să lucreze cu propria minte, să nu fie în concurență cu nimeni.

„Nu te gândi niciodată la victorie, gândește-te să nu pierzi." (Ginchin Funakoshi)

Apostol Andrei-Octavian
Prof. coordonator, prof. Rodica Ștefan

„Nu aștepta să fii inspirat pentru a face lucrurile care-ți plac cel mai mult. Fă lucrurile care-ți plac cel mai mult pentru a deveni cu adevărat inspirat”.
(R. Sharma)

Aventură în pădurea fermecată

Bună! Eu sunt Ale, o elevă de clasa a III-a A și vreau să vă povestesc o întâmplare tare ciudată, dar și plină de magie!

Într-o dimineață frumoasă, fratele meu, Nicholas și cu mine ne-am hotărât să explorăm pădurea din preajma casei bunicilor. Aveam o hartă veche, primită de la bunicul și eram convinși că ascunde o comoară adevărată. Am luat o lanternă, niște biscuiți și... mult curaj.

Când am intrat în pădure, totul era liniștit, până când am văzut un iepuraș gri, care s-a apropiat de noi și ne-a spus:

– Bună! Eu sunt Iepurașul Fermecat. Vă pot ajuta cu ceva?

Am rămas amândoi cu gura căscată. Un iepuraș... care vorbește?!

– Sigur că da!, i-am zis eu. Ne poți ajuta să găsim o comoară?

– Desigur!, a răspuns el, zâmbind misterios.

Așa a început aventura noastră. Am trecut peste frunze foșnitoare, am urcat pe buturugi și am descoperit o poieniță plină de fluturi mov. Iepurașul ne-a condus până la un copac bătrân, sub care am găsit o cutiuță din lemn. Înăuntru era o scrisoare de la bunicul: „Adevărata comoară e curajul și prietenia!”

Am zâmbit și am înțeles că bunicul avea dreptate. A fost cea mai frumoasă zi din vacanță!

Ciobotaru Alexandra-Maria, Clasa a III-a A
Profesor coordonator, Rodica Ștefan

Băiatul și vulpea

Într-o zi frumoasă, un băiat a plecat singur prin pădure. Mergea încet, printre copaci și frunze, ascultând sunetele naturii. Deodată, a văzut o vulpe roșcată care îl privea curioasă dintre tufișuri.

Vulpea nu s-a speriat. Nici băiatul nu s-a mișcat. S-au privit o clipă lungă, ca doi prieteni care se întâlnesc pentru prima dată. Apoi, băiatul s-a aplecat și a întins mâna, încet, cu blândețe. Vulpea l-a privit încă o dată și a plecat liniștită printre copaci.

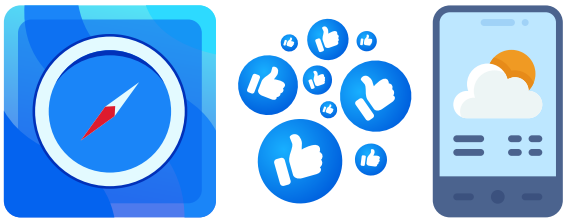
Băiatul a zâmbit. Știa că a trăit o clipă magică. Uneori, prietenii pot fi găsiți chiar și în mijlocul pădurii.

Nadă Eveline-Gabriela
Profesor coordonator, Rodica Ștefan

Tele...lucrul

Era odată ca niciodată, că și de nu ar fi, eu tot voi povesti - o lume în care nimic nu era ceea ce părea.

A venit la noi în vizită un negustor, care a călătorit peste mări și țări în căutare de lucruri valoroase. Ne-a prezentat tot felul de ciudățenii precum ceva care, spunea el, ar ține loc de porumbel, de vraci, de învățător și de toate cele.

Spunea că pot vorbi cu moș Ion fără să vorbesc cu dumnealui, și el tot așa cu mine - doar printr-o bucată de plastic. Cei ce l-au inventat îl numesc telefon. Auzi? Zice că îmi poate număra pașii! De unde știe câți pași fac eu? Că dacă merg la capre fac vreo două mii șase sute șaptezeci și patru, iar dacă merg la fântână fac numai o mie trei sute douăzeci și cinci, deci eu știu să-i număr fără ajutor... Mai cere și monede pentru treaba asta!

Mi-a mai zis că pot vedea în el cum e vremea. Mi-a venit să râd, zău! Păi, vremea o văd imediat ce pășesc pe prispă. Adică, vrea să spună că eu mă înșel? Că ochii mei nu văd bine? Că, de fapt, dacă eu văd că plouă, iar „tele....lucrul” ăsta spune că e soare, e chiar soare?

Auzi? A spus că dacă scrii acolo ce vrei să afli, îți spune imediat, nu mai e nevoie să întrebi pe altcineva. Poți afla de ce boală suferi, fără să mai mergi la doctor - doar scrii acolo ce te doare și într-o secundă îți spune cât mai ai de trăit. Afli dacă e polen în aer, dacă există disconfort atmosferic (ce-o mai fi și ăla?) și, cea mai amuzantă parte, te face expert în a avea păreri. Zicea negustorul că în zonele în care se folosește „tele...lucrul” acesta, toți oamenii au o meserie fără a fi nevoiți să meargă pe la școli, toți devenind, pur și simplu, „părerologi”.

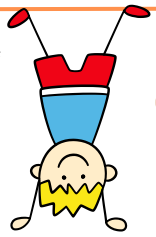
Eu nu m-am lăsat păcălită. Voia să-i dăm zece lei pe un „bitcoin”, că ar fi un bănuț pe care nu-l primim, că nu e chiar bănuț, dar dacă îl primim ne îmbogățim. „Fugi, dom'le de aici! Ce lume pe dos!”

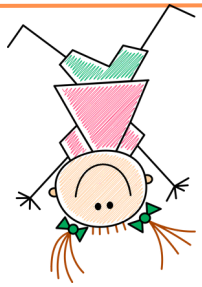
Hîncu Maria-Isabela
Profesor coordonator, Silvia Totolici

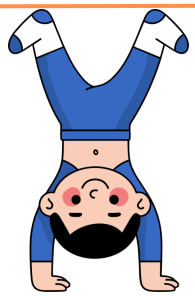
„Nu aștepta să fii inspirat pentru a face lucrurile care-ți plac cel mai mult. Fă lucrurile care-ți plac cel mai mult pentru a deveni cu adevărat inspirat”.
(R. Sharma)

O altfel de lume

Dragi cititori,

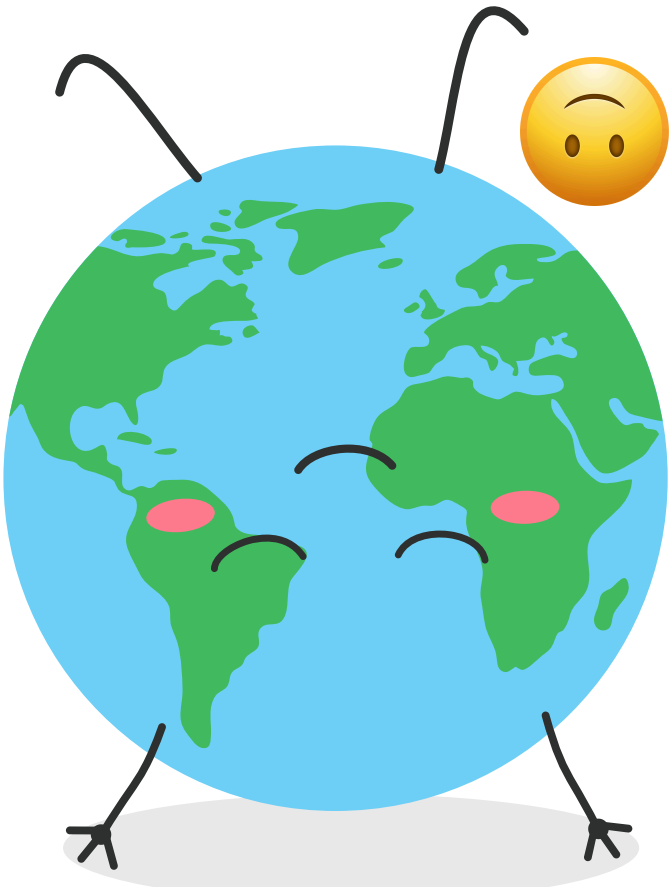
Mă numesc Eric și trăiesc într-o lume „pe dos”.

Azi-dimineață, când m-am trezit, totul părea ca de obicei: cerul era albastru, păsările cântau, iar soarele strălucea pe cer. După câteva minute, mi-am dat seama că ceva era diferit. Mi se părea că totul începe să ia o altă întorsură.

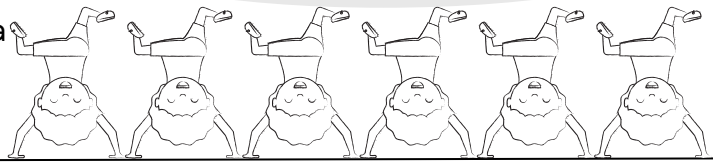
Pentru început, am observat că oamenii nu mergeau normal, pe jos, ci zburau. Se uitau uimiți înspre mine, ca și cum aș fi fost un ciudat, deoarece nu puteam zbura. La un moment dat, un om s-a oprit din plutit și mi-a explicat că în lumea noastră mersul pe picioare este un comportament pe dos și că toată lumea, încă din copilărie, învață să zboare. Mă uitam cu admirație și mi-aș fi dorit să pot pluti și eu, dar numai cât mă gândeam mă cuprindea un fior.

Zilele au trecut, iar cu ajutorul unor copii de vârsta mea am reușit să plutesc. Acum nu vă gândiți că eram expert... Zburam ca o pasăre începătoare!

După ce am învățat să mă plimb prin aer, am mers la școală. Aici lucrurile erau și mai ciudate. Clădirile nu erau construite pe pământ, ci erau suspendate în aer, ca niște baloane uriașe. În loc de bănci și scaune, elevii erau așezați pe podele moi și perne mari, iar învățătorul le vorbea dintr-un loc... un fel de colț al gândurilor!

Învățăturile erau interesante, dar mai mult îmi păreau ca niște povești ciudate. În loc de litere, învățam sunete și mângâieri. Atunci când voiam să răspundem trebuia doar să ne gândim, iar gândurile noastre erau vizibile, ca niște imagini și culori care se plimbau prin aer. Am fost fascinat și în același timp derutat. Nimic nu se conforma regulilor pe care le știam eu.

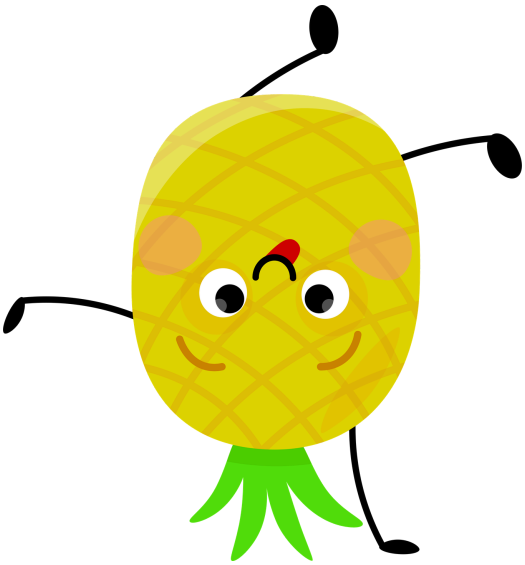
Mihalachi Eric-Mihai
Profesor coordonator, Silvia Totolici

O altfel de lume

Ajuns acasă, am observat că mâncarea nu era pusă pe masă, de fapt, masa nu exista deloc! Bucatele pluteau în jurul meu și trebuia doar să mă gândesc la ce poftesc, că imediat se apropiau numai mâncărurile mele preferate. La ce bun să mai murdărim vesela? Mâncarea era ca un aer pe care îl inspiram.

Pe măsură ce noaptea se apropia, am înțeles că lumea aceasta, deși stranie, avea un farmec al ei. Poate că în lumea noastră ordinea și regulile sunt esențiale, dar aici tot haosul părea să aibă sens.

A fost o zi plină de învățăminte. Am învățat că nu trebuie tot timpul să fim legați de reguli pentru a înțelege ce înseamnă cu adevărat viața.

Mâine poate voi învăța mai multe... Și, cine știe? Poate voi reuși să plutesc mai ușor!

Mihalachi Eric-Mihai
Profesor coordonator, Silvia Totolici

O zi din viața jucăriei mele

După cum bine știți, după o vârstă, majoritatea copiilor nu mai sunt interesați de jucăriile și plușurile lor preferate. Sunt aruncate într-un colț, uitate și prăfuite.

Era o după-amiază de primăvară. Sara își făcea temele când, deodată, privirea îi căzu pe jucăriile din cameră.

-Ce bine este de voi! Nu trebuie să mergeți la școală, să faceți teme sau să învățați... Cât aș vrea să fiu măcar o zi în locul vostru! gândi fetița și își continuă temele.

Orele treceau. Se făcuse deja seară, iar Sara a căzut frântă de oboseală. Ca prin magie, o lumină puternică învălui camera, iar jucăriile prinseră viață. Se luară de mâini și porniră încet către patul fetiței, murmurând nemulțumite:

- Când erai mai mică aveai grijă de noi! Ne spălai, ne aranjai, te jucai cu noi, însă acum nici nu îți mai pasă! Noi nu vrem o așa fetiță, vrem pe cineva care să ne iubească și să ne prețuiască. Plecăm să căutăm o casă nouă. Rămâi cu bine!

Iar lumina dispăru.

Sara se făcu mică într-un colț de pat și începu să plângă.

- Stați, nu plecați! Îmi pare rău! spuse ea.

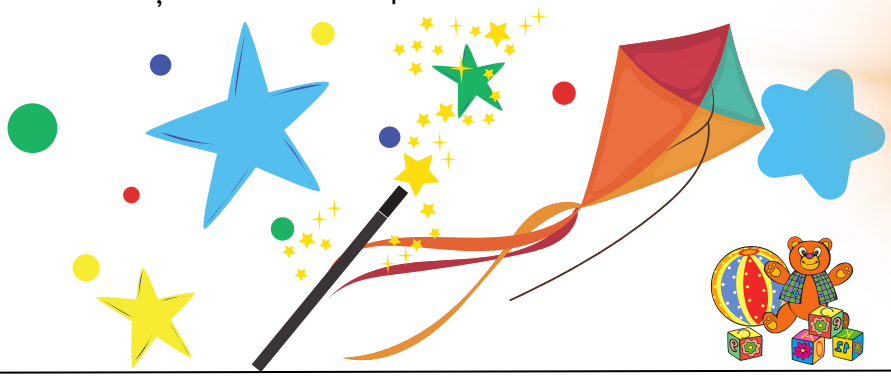
O voce blândă o liniști. Era mama ei.

Sara se trezi și primul lucru a fost să se uite la jucăriile din cameră, care erau aranjate pe raft și o priveau nemișcate.

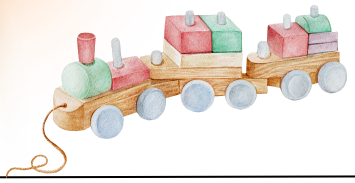
- Uff, a fost doar un vis! răsuflă ușurată fetița.

A doua zi, Sara a mers la școală, iar la întoarcere a luat fiecare jucărie în parte. Le-a strâns în brațe pe fiecare și a promis că le va iubi toată viața.

Uneori și un mic vis te poate trezi la realitate!

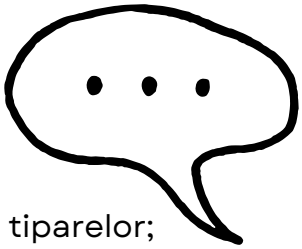
Oancia Sara-Maria
Profesor coordonator, Tincuța Popa

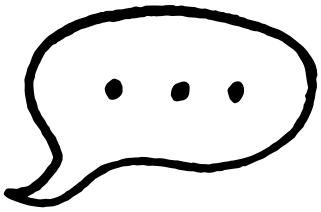
Variație stilistică. Limba vorbită. Limba scrisă

Bine v-am regăsit la o nouă întâlnire cu limba și literatura română. Astăzi vă invit să descoperim împreună aspecte inedite ale limbii vorbite și ale limbii scrise.

Să începem cu **trăsăturile limbii vorbite**, pe care le evidențiem în cele ce urmează.

- presupune, în mod obligatoriu, doi participanți: emițătorul și receptorul;
- menținerea comunicării între participanți se realizează prin intermediul vorbirii;
- adaptabilitatea mesajului la partenerul de comunicare (utilizarea formulelor de politețe, a vocativelor, a interjecțiilor, a imperativelor; întrebări de confirmare etc.);
- obținerea constantă a feedbackului (privirea / atitudinea receptorului - atenție / interes / dezaprobare etc.);
- caracter spontan;
- caracter improvizat;
- caracter relaxat;
- grad ridicat de redundanță - prezența clișeelor / tiparelor;

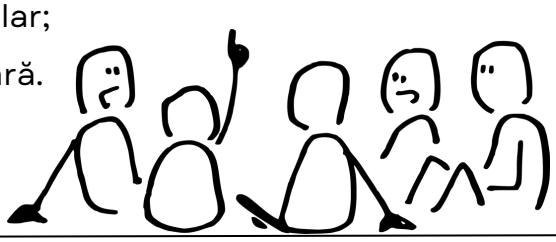

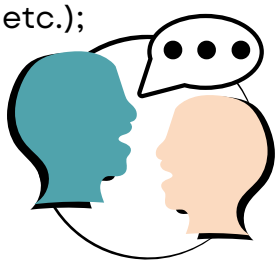

- utilizarea unui lexic limitat;
- oralitate;
- implicare afectivă;
- abilități de vorbire și de ascultare;
- expresivitate;
- subiectivism (exprimare directă a gândurilor, emoțiilor și sentimentelor emițătorului);
- utilizarea elementelor verbale, nonverbale (gesturi, mimică, poziția corpului) și paraverbale (tonalitate, ritmul vorbirii; intonație, inflexiuni ale vocii, intensitate sonoră, accentul, particularități de vorbire, pauze etc.);
- utilizarea limbajului popular;
- abateri de la norma literară.

Variație stilistică. Limba vorbită. Limba scrisă

Stabilirea / menținerea / restabilirea contactului / întreruperea comunicării între vorbitori se realizează prin intermediul unor formule clișeizate.

- formule de salut (*Bună*!);
- mărci discursive (*Stai să vezi! Auzi aici!*);
- întrebări de confirmare (*Vii, da? Ți-am spus, nu?*);
- mărci-stimul: (*Evident. Vezi bine! Desigur. Cred și eu!*);
- mărci ale eșuării receptării (*Poftim? Cum? Ce-ai spus? N-am înțeles.*);
- mărci ale ezitării (*Păi…; Așa… ăăă; Mda…*);
- mărci de inițiere a conversației (*Și cum a fost acolo?*);
- mărci de dezvoltare a conversației (*Cât despre…; privitor la…*);
- mărci de încheiere a conversației (*Deci…; În sfârșit…*).

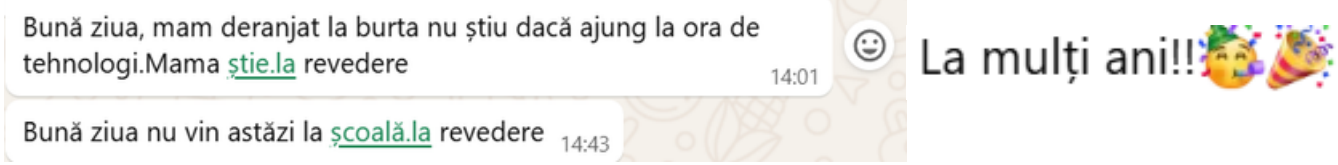
Dintre **trăsăturile limbii scrise**, amintim:

- caracter normat;
- obiectivitate (exprimare a gândurilor, emoțiilor, sentimentelor prin intermediul cuvântului scris);
- unitate și stabilitate;
- limbaj îngrijit, corect;
- respectarea normelor ortografice / de punctuație și morfologice;
- așezarea în pagină;
- abilități de scriere și de citire;

Situațiile în care limba vorbită este prezentă în limba scrisă le prezentăm succint mai jos:

- **mediul online (rețele de socializare; mesagerie)**;

Avantaje: transmitere de text, imagini, sunete, video; acces imediat la informații;

Dezavantaje: stil lapidar; încălcarea normelor de ortografie și de punctuație; prescurtări „originale" ale cuvintelor; jargonul / argoul internautic.

- **texte literare.** Continuarea - în numărul următor.

Să vorbim corect românește!
Îmi cer scuze...

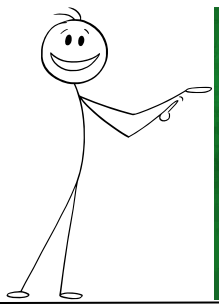

(Articol de Rodica Zafiu din seria *Păcatele limbii*; publicat în *România literară*, nr. 39/2008)

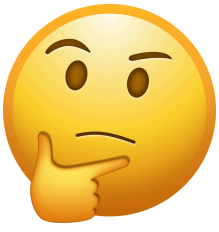

Circulă adesea indicații normative „folclorice", bazate pe impresii subiective și judecăți nespecializate. Una dintre acestea afirmă că exprimarea îmi cer scuze ar fi greșită, singurele formulări justificate fiind îți cer scuze sau vă cer scuze. Vorbitorii care împărtășesc această judecată de valoare și-o susțin mai ales prin argumentul logico-gramatical al răsturnării de sens: ei susțin că e normal ca o persoană să ceară scuze (adică să ceară să fie iertată) altcuiva, nu sieși (cum ar părea să rezulte din exprimarea „îmi cer scuze").

În realitate, lucrurile sunt ceva mai complicate, așa cum a arătat, într-un articol din 1984, Mioara Avram («„Îmi cer scuze" sau „vă cer scuze"?», în Limba română, nr. 5; text reprodus în volumul Probleme ale exprimării corecte, 1987). Vorbind de „condamnarea nejustificată a construcției a-și cere scuze", autoarea demonstra că ambele construcții sînt corecte: „criticile la adresa uneia dintre cele două construcții, îmi cer scuze și vă cer scuze, pot fi încadrate în categoria criticilor pedante, care mimează uneori înțelegerea confuză". Mioara Avram plasa respingerea construcției „îmi cer scuze" în categoria mai largă a unor pseudo-norme, create de vorbitori pentru a evita ipotetice confuzii.

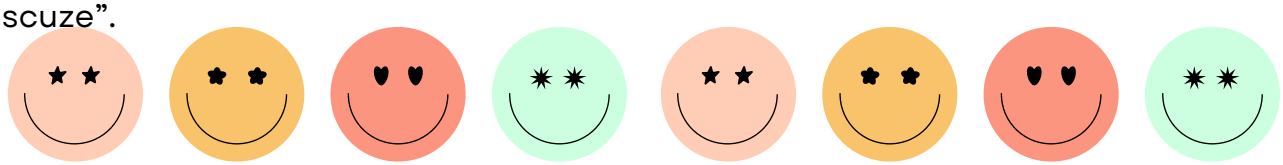
Să vorbim corect românește!
Îmi cer scuze...

(Articol de Rodica Zafiu din seria *Păcatele limbii*; publicat în *România literară, nr. 39/2008*)

Construcția *a cere scuze* are de fapt mai multe variante de realizare: fără complement indirect (cer scuze), cu un complement care indică destinatarul (cer scuze cuiva sau de la cineva) - și cu pronume în reflexiv, indicînd interesul, participarea (îmi cer scuze). Ultima construcție nu este un caz izolat în limba română; ea apare și în *a-și cere iertare, a-și cere voie să plece* etc., fiind îndreptățită din punct de vedere gramatical și semantic și confirmată de tradiția literară: secvența *îmi cer scuze* e atestată în Dicționarul limbii române (DLR), chiar la scriitorii mai vechi. Și construcția similară, în care obiectul cererii este iertarea (mai vechi: iertăciunea), e bine reprezentată, apărând de exemplu la Bălcescu („Își ceru iertăciune”) sau la Negruzzi („Am venit să-mi cer iertăciune”).

În explicarea construcțiilor în cauză sînt invocate atît evoluții interne, cît și posibile calcuri din franceză. Interesant e că, așa cum arăta Mioara Avram în articolul citat, ambiguitatea expresiei nu este creată doar de valorile pronumelui în dativ, care poate indica destinatarul (îți sau vă) sau participarea intensă, interesul agentului (îmi), ci și de relația dintre verbul a cere și complementul scuze. Pentru unii vorbitori este oricum neclară expresia a cere scuze, care în principiu poate însemna fie „a cere să fie scuzat”, fie „a cere să i se prezinte scuze”.

Să vorbim corect românește!
Îmi cer scuze...

(Articol de Rodica Zafiu din seria *Păcatele limbii*; publicat în *România literară*, nr. 39/2008)

Or, situația actuală - în măsura în care o poate reflecta, în linii mari, internetul - pare a se caracteriza printr-o frecvență ridicată a construcției intensiv-participative, dar și printr-o persistență a condamnării sale, a impresiei că este o greșeală de exprimare. O căutare pe Google (cu toate limitele ei) indică 461.000 de ocurențe ale secvenței *îmi cer scuze*, față de doar 4.050 pentru *îți cer scuze*, 5.480 pentru *vă cer scuze*, 7.820 pentru *îi cer scuze* și 998 pentru *le cer scuze*. Formula cea mai frecventă este însă ironizată pe diverse bloguri: «și atunci, viclenia-i dosnică l-a ajutat să găsească o formulare care-l satisface: „îmi cer scuze”. Adică, își cere scuze lui însuși. (...)

Cum se întîmplă adesea, ironia sorții se manifestă în faptul că fraza de aspră condamnare a greșelii aproapelui conține ea însăși o greșeală (nici într-un caz). Alteori, condamnările sunt mai puțin vehemente și pozițiile - mai realiste: «o altă greșeală care este frecvent întâlnită în limba română și pe care, sincer, recunosc ca o fac și eu, este „Îmi cer scuze”. Expresia corectă este „Îți cer scuze”, „Vă cer scuze”. Expresia este „a-și cere scuze de la cineva” și nicidecum „a-și cere scuze de la sine» (miresici.ro). În citatul de mai sus, se observă că și în explicație vorbitorul folosește, de fapt, fără să-și dea seama, construcția pe care din considerente raționaliste o condamnă: «expresia este „a-și cere scuze de la cineva”»).

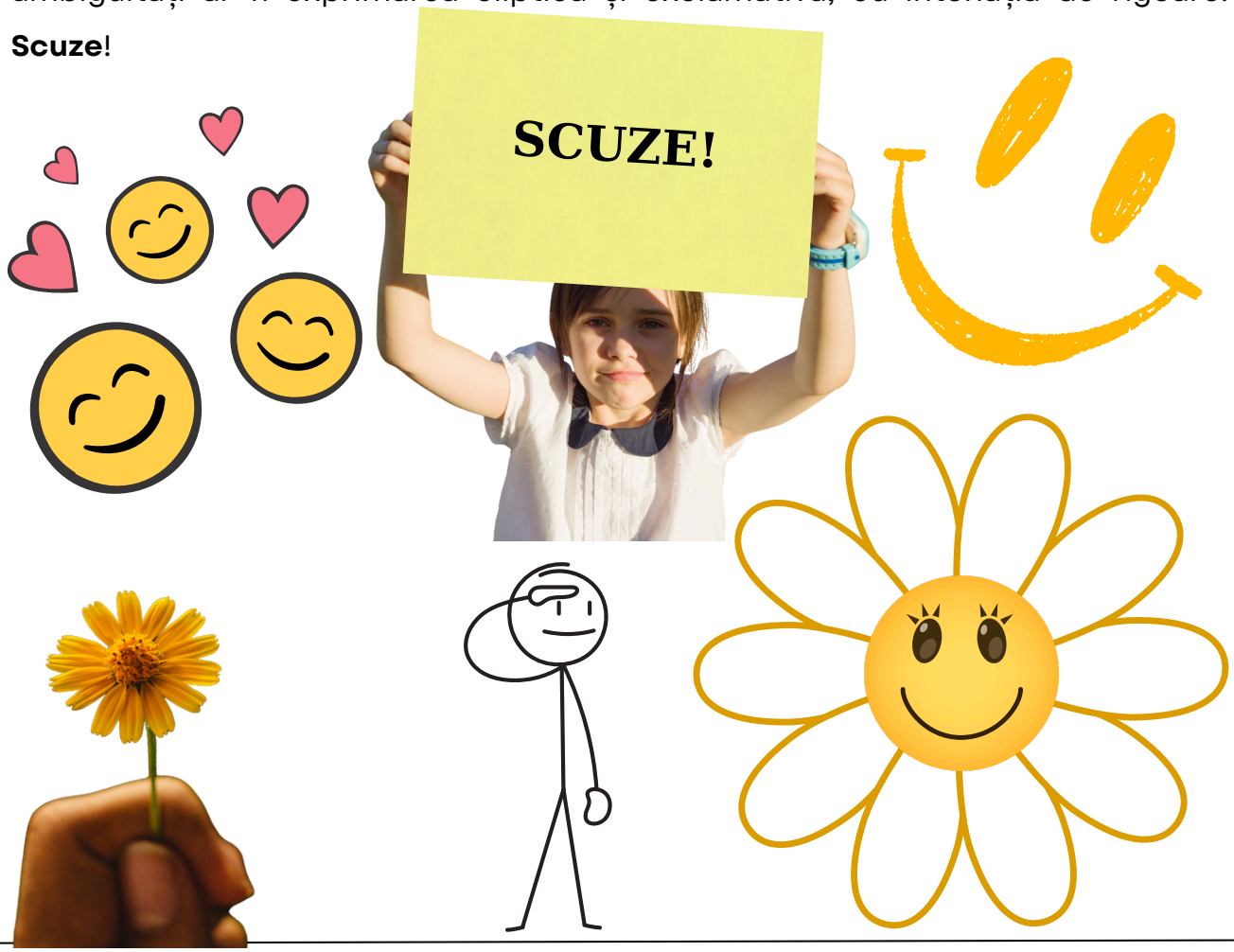

Să vorbim corect românește!
Îmi cer scuze...

(Articol de Rodica Zafiu din seria *Păcatele limbii*; publicat în *România literară*, nr. 39/2008)

Desigur, net preferabilă era vechea formulă, în care relația sintactico-semantică era transparentă: *îmi cer iertare* înseamnă „cer pentru mine iertare", „cer iertarea mea". De altfel, în extinderea construcției în care iertarea este înlocuită cu scuzele rolul esențial nu l-a jucat franceza, ci italiana, în care sunt curente construcțiile cu verbul echivalent lui „a cere": *chiedere scusa*; formula *chiedo scusa* este tipică pentru întreruperea politicoasă a unui vorbitor, prin propria luare de cuvânt (un fel de „îmi permiteți?"). Substantivul *scuză* este un împrumut modern (din secolul al XIX-lea) din italiană, așa că nu e de mirare că a adus cu sine o serie de construcții specifice, adaptate în română într-un mod care, cum se vede, nu este încă întru totul acceptat. Cea mai lipsită de ambiguități ar fi exprimarea eliptică și exclamativă, cu intonația de rigoare: **Scuze**!

BENEFICIILE BILINGVISMULUI LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

Părinții bilingvi sunt vocali în dorința lor de a crește copii bilingvi, pricepuți și dinamici. Au întrebări și vor răspunsuri. Există însă un istoric complicat al percepției pozitive și negative despre creșterea copiilor în gospodării bilingve, până la punctul în care unii pediatri - chiar și astăzi - recomandă să nu expunem copiii la învățarea a două limbi. Atitudinile împotriva bilingvismului timpuriu se bazează adesea pe mituri și interpretări greșite, mai degrabă, decât pe descoperiri științifice. Aici, îmi propun să abordez cele mai frecvente întrebări despre bilingvismul copilăriei, folosind rezultatele cercetării dintr-o varietate de domenii științifice, inclusiv psihologia dezvoltării, psihologia cognitivă, educația, lingvistica și științele și tulburările comunicării.

Acest articol este destinat părinților și multor persoane la care părinții apelează pentru sfaturi despre încurajarea dezvoltării bilingve de succes: profesori pentru preșcolari, profesori pentru gimnaziu, pediatri și patologi de limbă maternă. Utilizarea englezei în viața de zi cu zi este în creștere în România. Putem auzi oamenii vorbind engleză în birouri, bănci, școli, destinații turistice și diverse spații publice.

În ciuda prevalenței bilingvismului, în mod surprinzător s-au efectuat mici cercetări pe această temă, în special pe fundamentele învățării limbilor străine de către copiii mici. Știința bilingvismului este un domeniu tânăr, iar răspunsurile definitive la multe întrebări nu sunt încă disponibile. Mai mult, numeroase întrebări rămân fără răspuns din cauza unor mari diferențe între familii, comunități și culturi. Cu o acumulare de studii de cercetare din ultimele decenii, suntem acum pregătiți să răspundem parțial la unele dintre cele mai presante întrebări ale părinților despre bilingvismul timpuriu.

Profesor, Monica-Maria Iordache

BENEFICIILE BILINGVISMULUI LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

Școlile internaționale cu curriculum de engleză au devenit un nou mediu educațional favorit pentru părinți. În aceste școli, educatorii folosesc engleza în sălile de clasă pentru a comunica cu elevii. Programele în limba engleză sunt disponibile începând de la preșcolaritate.

Mulți se tem că expunerea timpurie a limbii engleze poate perturba dezvoltarea limbii copiilor. Unii părinți și alte părți se îngrijorează de pierderea primei limbi a copiilor; în acest caz a limbii române.

Am efectuat o cercetare în 2025, intervievând 10 părinți din județul Galați. Acești părinți cred în importanța expunerii copiilor la o a doua limbă (străină), atât timp cât copiii obțin suficientă expunere la limba maternă.

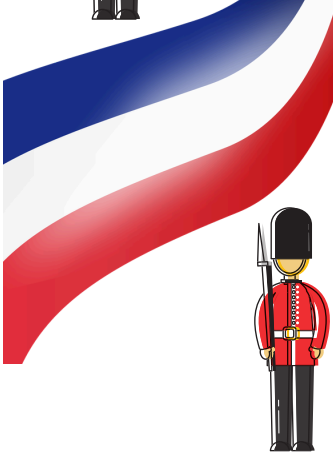
Pe baza acestei cercetări nepublicate și a altor teorii, aș dori să explic mai jos când va fi cel mai bun moment pentru a introduce copiii în limba engleză ca a doua limbă.

Bilingvismul nu va întârzia dobândirea limbii copiilor. Copiii bilingvi trebuie să se ocupe de două sau mai multe limbi. Cu toate acestea, aceștia au aceeași abilitate de a achiziționa limbi noi ca și copiii care nu pot vorbi decât într-o singură limbă. Teoria susține că limba vorbită în contextul familiei nu va produce niciun efect negativ asupra celei de-a doua limbi a copiilor. De fapt, limba contribuie la progresul copiilor în procesul de învățare a limbilor străine, deoarece ei pot comunica în continuare cu oricine nu vorbește a doua limbă. Copiii bilingvi nu amestecă întotdeauna limbile, vor învăța rapid să vorbească într-o limbă persoanelor care nu înțeleg engleza, cum ar fi bona și bunicii. De asemenea, copiii „vor depune eforturi să vorbească o singură limbă dacă consideră că este vital pentru comunicare".

Părinții care participă la interviurile mele de cercetare sunt împărțiți în două tabere, una dintre ele fiind cea în care un copil ar trebui să înceapă să învețe o a doua limbă.

BENEFICIILE BILINGVISMULUI LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

Cei mai mulți părinți din cercetarea mea sunt de acord că modul succesiv sau consecutiv este cea mai bună metodă, deoarece le oferă copiilor șansa de a învăța limba maternă în primul rând. Ei cred că dobândirea limbii materne cu mult înainte de a învăța o limbă străină este considerată cea mai bună practică, deoarece vor înțelege cultura primei limbi. Pentru acești părinți, timpul potrivit pentru copii pentru a învăța o altă limbă este după ce obțin suficientă expunere a limbii române ca limba maternă. Părinții sunt de acord că vârsta de patru ani este vârsta ideală pentru copii pentru a învăța o a doua limbă. Cu toate acestea, alți părinți consideră că învățarea limbii engleze se poate face încă din primii ani. Ei cred că se pot dobândi două limbi sau mai multe în același timp de la bun început, o abilitate pe care Grosjean o descrie ca bilingvism simultan.

Ambele perspective arată că educabilii pot dobândi o a doua limbă, atât simultan, cât și succesiv. Este interesant de menționat că ambele tabere nu sunt îngrijorate că învățarea limbii a doua în școli va duce la pierderea primei limbi. Ei cred că odată ce vor ieși din contextul școlar, copiii lor vor folosi în continuare limba română, ca limbă dominantă, mai ales în contextul familial și social. Oamenii pot pierde abilitatea de a vorbi o limbă numai după ce nu vorbesc frecvent limba. Nu se va întâmpla cu acești copii, deoarece ei încă vorbesc limba maternă după școală. Prin urmare, este important să încurajați copiii să învețe engleza atât timp cât își stăpânesc deja limba maternă. Odată ce limba lor maternă este dobândită, preocupările privind pierderea primei limbi și întârzierea dezvoltării limbii nu vor mai fi relevante.

Bilingvismul face copiii mai deștepți?

Unul dintre cele mai importante beneficii ale bilingvismului timpuriu este adesea luat de la sine: copiii bilingvi vor cunoaște mai multe limbi, ceea ce este important pentru călătorii, angajare, vorbind cu membrii familiei extinse, menținerea unei conexiuni cu cultura și istoria familiei și pentru a-și face prieteni din diferite medii.

BENEFICIILE BILINGVISMULUI LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

Cu toate acestea, dincolo de beneficiile lingvistice evidente, cercetătorii au investigat dacă bilingvismul conferă alte avantaje non-lingvistice. Mai multe studii au sugerat că bilingvii prezintă anumite avantaje atunci când vine vorba de înțelegerea socială. În unele moduri, acest lucru nu este surprinzător, deoarece bilingvii trebuie să navigheze într-o lume socială complexă în care diferiți oameni au cunoștințe de limbă diferite. De exemplu, preșcolarii bilingvi par să aibă abilități ceva mai bune decât monolingvii în înțelegerea perspectivelor, gândurilor, dorințelor și intențiilor celorlalți. Copiii bilingvi au, de asemenea, o sensibilitate sporită la anumite caracteristici ale comunicării, cum ar fi tonul vocii.

Bibliografie

1. Akhtar N, Menjivar JA. *Cognitive and linguistic correlates of early exposure to more than one language*. In: Benson JB, editor. Advances in child development and behavior. Vol. 42. Burlington: Academic Press; 2012. pp. 41–78.
2. Barron-Hauwaert S. *Language strategies for bilingual families: The one-parent-one-language approach*. Clevedon, UK: Multilingual Matters; 2004.

Cine a inventat ceasul?

Astăzi ceasurile sunt peste tot: pe perete, la mână, în telefon sau chiar în cuptorul cu microunde! Dar cine a avut prima dată ideea unui ceas portabil?

În anul 1510, un ceasornicar din Germania, numit Peter Henlein, a inventat primul ceas mic, care putea fi ținut în buzunar. Ceasul nu avea baterie, ci era pornit cu o cheiță. Era o adevărată minune pentru acea vreme.

Această invenție i-a ajutat pe oameni să-și organizeze mai bine timpul. De atunci, ceasurile au tot evoluat. Acum avem chiar și ceasuri „deștepte” care vorbesc cu noi.

Știați că...

Înainte să existe ceasuri, oamenii se uitau la umbra soarelui sau foloseau clepsidre de nisip să afle cât e ceasul?

Primul ceas a fost obeliscul, inventat de vechii egipteni. Cu ajutorul luminii și a umbrei, acesta le indica oamenilor în ce moment al zilei se aflau. Următorul pas în evoluția ceasului a fost clepsidra.

După ani și ani de evoluție, în zilele noastre, putem găsi diferite tipuri de ceasuri, cum ar fi: ceasul solar, clepsidra, lumânarea gradată, ceasurile mecanice, ceasurile electromecanice, ceasurile electronice, ceasurile atomice, de perete, de buzunar, deșteptătoare, pentru scufundători, pentru șah, pentru piloți și chiar și ceasuri astronomice.

Apostol Andrei-Octavian
Profesor, Rodica Ștefan

SATUL CU MOVILE

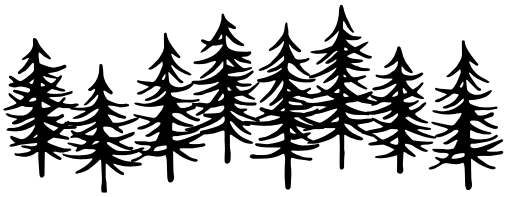
La marginea satului Movile, în județul Sibiu, se află cea mai spectaculoasă suprafață acoperită de 100 de formațiuni conice, de mari dimensiuni, ce se întind pe mai mulți kmp, creând un peisaj ireal, aproape fantastic, mai ales la lăsarea serii. Te simți parcă într-o altă lume și nu contează dacă movilele sunt naturale sau a intervenit și mâna omului.

Legenda spune că aici trăia un gigant care, când lucra, purta un șorț plin cu nisip, iar când se odihnea, printr-o gaură a șorțului curgea nisipul care ar fi creat câte o movilă la fiecare popas. Primii locuitori sași transilvăneni au fondat satul și au avut nevoie de un nume pentru noua lor casă. Locuitorii s-au întâlnit în fiecare duminică pe un deal, au sacrificat o oaie și au discutat numele noului sat, dar nu au reușit să se pună de acord. În cele din urmă, pe fiecare deal atârna o piele de oaie. După ce au colectat și numărat pieile, au descoperit că erau 100. Astfel, și-au numit noua casă *Hundertbücheln* (Hundert - 100 si Bücheln - Movile), după cele o sută de dealuri care înconjurau zona. Au construit biserica pe al sută-lea deal, unde a avut loc ultima întâlnire.

Profesor, Irina Dodu

SATUL CU MOVILE

Geologii au venit cu o altă explicație: movilele au rezultat dintr-un proces de alunecări de teren în trepte pe un versant, combinate cu acțiunea torenților care au individualizat aceste dealuri. Acest proces a avut loc acum aproximativ 12.000 de ani, între Pleistocenul târziu și Holocenul timpuriu. Forma piramidală și crearea agenților externi, eroziunea de suprafață și microalunecările au contribuit la formarea lor. Suprafețele sunt compuse din argilă, care nu permite infiltrarea apei în straturile interioare, despre care se presupune că sunt un amestec de argile mai dure, marne și nisipuri cimentate.

Căutătorii de enigme și comori spun că aceste formațiuni de tip tumular datează de acum 3000-4000 de ani, când populația străveche din Transilvania își înmormânta regii. Astfel, acest loc ar putea fi un imens cimitir regal construit de natură în care oamenii își îngropau liderii, iar la nevoie, își construiau o movilă nouă să-și ascundă nestemate purtate de liderii lor sau aduse ofrandă zeilor.

CURIOZITĂȚI GEOGRAFICE DIN ROMÂNIA

ȘTIAȚI CĂ?

Cea mai mare și cea mai frumoasă cascadă din România este Cascada Cailor. Ea se formează pe versantul nordic al Munților Rodnei, în apropiere de stațiunea turistică Borșa. Apa din cascada Cailor rezultă din topirea zăpezii și din ploi ce se adună într-un lac glaciar, iar de pe versantul abrupt al Rezervației Piatra Rea se formează în jos cascada în mai multe trepte de căderi succesive de 40 m, 20 m și din nou 40 m.

Primul castel din Europa iluminat electric în totalitate a fost Castelul Peleș din Sinaia. Construcția acestui castel a început în 1873.

Primul oraș din Europa care a avut iluminat public electric a fost Timișoara. Acest lucru se întâmpla în 1889.

În România se află Palatul Parlamentului, a doua cea mai mare clădire din lume, după Pentagonul din Statele Unite ale Americii;

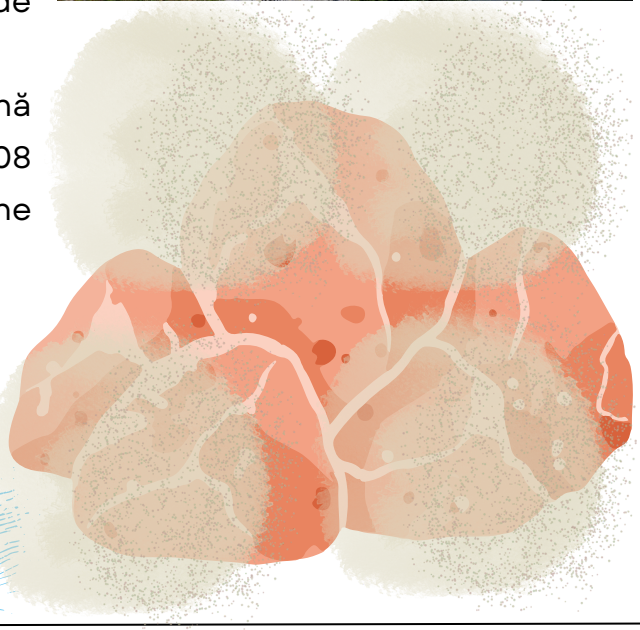
Canalul Dunăre-Marea-Neagră din Dobrogea este pe locul al treilea în ceea ce privește lungimea unei cărări de navigație făcute de mâna omului. Primul din lume este Canalul Suez, urmat de Canalul Panama.

Statuia lui Decebal de la Orșova este cea mai înaltă sculptură în piatră din Europa. Aceasta are o înălțime de 55 de metri.

Salina Slănic este cea mai mare salină din Europa. Ea are o adâncime de 208 metri și de aici se escavează 2,9 milioane de metri cubi de sare.

CURIOZITĂȚI GEOGRAFICE DIN ROMÂNIA

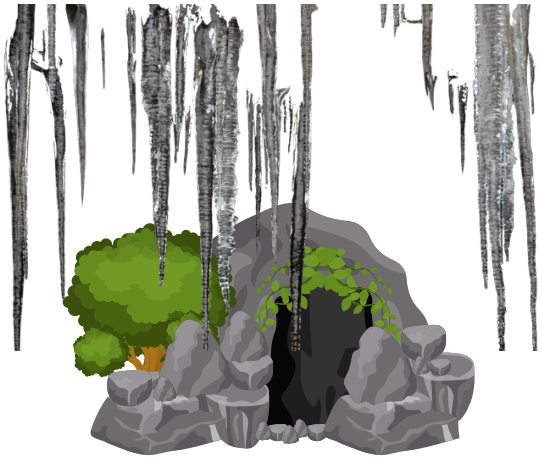
Cel mai mare cireș din Europa se află în Ardeal, în localitatea Petrești din județul Alba. Acesta are peste 20 de metri înălțime și o circumferință a coroanei de 50 de metri.

Sfinxul din Munții Bucegi are aceeași înălțime ca Sfinxul din Egipt - 8 metri.

Defileul Porțile de Fier este cel mai lung din Europa. În acest loc, Dunărea separă Munții Carpați de Balcani.

În România există cel mai lung lanț de munți vulcanici din Europa. Acesta este format din Munții Oaș -Munții Țibleș - Munții Călimani – Munții Gurghiu și Munții Harghita.

Orașul Constanța, cunoscut în latină ca Tomis Constantiana, împreună cu regiunea din jur, este cel mai vechi oraș de pe teritoriul României. Prima atestare datează din anul 657 î de Hr.

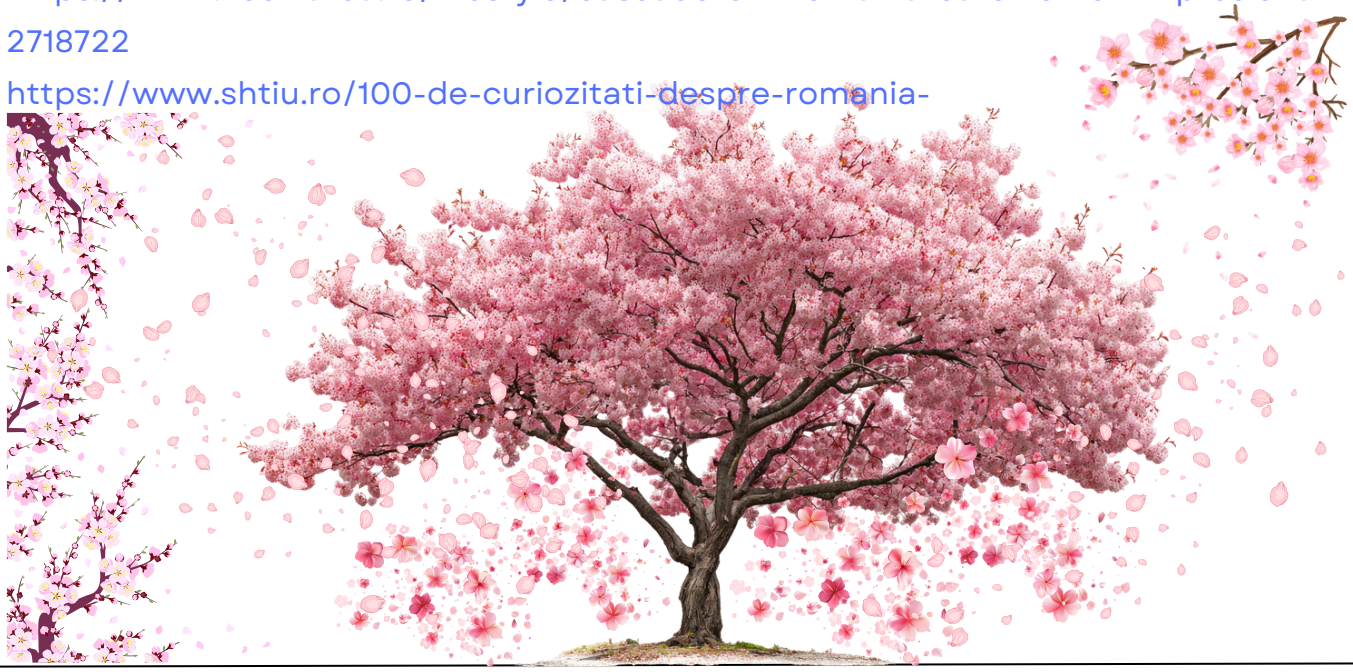
Peștera cu cele mai mari dimensiuni din România este Peștera Vântului din Munții Pădurea Craiului, cu lungimea de 52 km.

Ținutul din jurul Sovejei (în Munții Vrancei), bogat în păduri de brazi și pini, are cel mai ozonat aer din Europa.

Surse:

https://www.libertatea.ro/lifestyle/cascade-din-romania-care-te-vor-impresiona-2718722

https://www.shtiu.ro/100-de-curiozitati-despre-romania-

Mistere ale trecutului , curiozități ale lumii moderne

De-a lungul timpului, lumea a fost plină de mistere, descoperiri neașteptate și fenomene care au stârnit curiozitatea oamenilor. Fie că vorbim despre civilizații antice sau despre tehnologiile moderne, dorința de a înțelege necunoscutul ne-a însoțit mereu.

Enigmele lumii antice

Una dintre cele mai mari enigme rămâne Piramida lui Keops din Egipt. Cum au reușit oamenii, cu mijloacele de acum peste 4.000 de ani, să construiască o asemenea structură uriașă, perfect aliniată cu punctele cardinale? Cercetătorii au propus multe teorii, dar misterul tehnicilor exacte de construcție nu a fost pe deplin elucidat nici astăzi.

Un alt mister fascinant este cel al civilizației mayașe. De ce au dispărut brusc, lăsând în urmă temple spectaculoase și un calendar care i-a uimit chiar și pe astronomii moderni? Cauzele par să fie multiple – de la secetă la conflicte interne – dar istoria păstrează încă multe semne de întrebare.

Curiozități ale lumii moderne

Trăim într-o epocă în care știința dezvăluie tot mai multe mistere ale universului. Totuși, apar și noi întrebări. De exemplu, **găurile negre** rămân printre cele mai fascinante și enigmatice fenomene cosmice: zone ale spațiului unde gravitația este atât de puternică încât nici lumina nu poate scăpa.

O altă curiozitate actuală o reprezintă inteligența artificială – sisteme capabile să învețe, să creeze și chiar să converseze cu oamenii. Mulți se întreabă: va reuși omul să păstreze controlul asupra creațiilor sale digitale?

Profesor, Rodica Ștefan

Mistere ale trecutului , curiozități ale lumii moderne

Misterele naturii

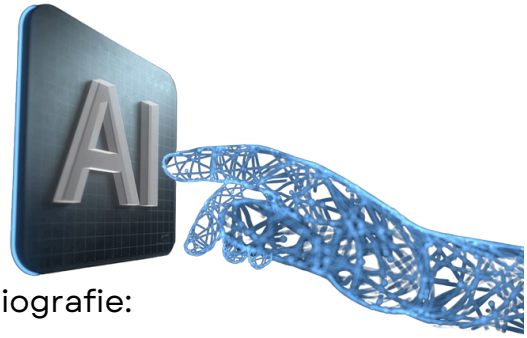
Natura însăși este o sursă inepuizabilă de enigme. De exemplu, migrația păsărilor pe mii de kilometri, cu o precizie uimitoare, rămâne un fenomen pe care oamenii îl studiază intens. Cum reușesc ele să se orienteze fără greș, an după an?

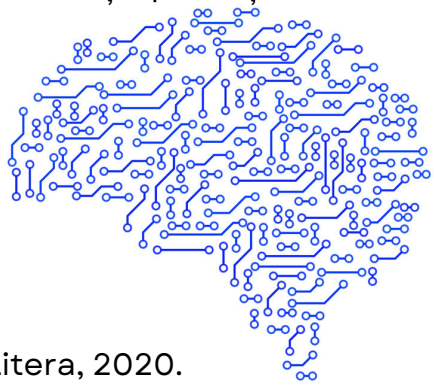

Chiar și în adâncurile oceanelor, specii necunoscute sunt descoperite mereu, demonstrând că planeta noastră mai are multe secrete de oferit.

De la piramide la stele, de la misterele trecutului la curiozitățile viitorului, omul continuă să caute răspunsuri. Poate că tocmai această dorință de a descoperi necunoscutul ne face să evoluăm și să privim lumea cu uimire și speranță.

Bibliografie:

Enciclopedia Britannica, *Misterele lumii antice*, Editura Litera, 2020.

Stephen Hawking – *O scurtă istorie a timpului*, Editura Humanitas, 2018.

National Geographic, *articole despre enigmele naturii și ale spațiului* (edițiile 2022–2024).

Revista „Știință și Tehnică", nr. 10/2024 – *Curiozități ale lumii moderne*.

Profesor, Rodica Ștefan

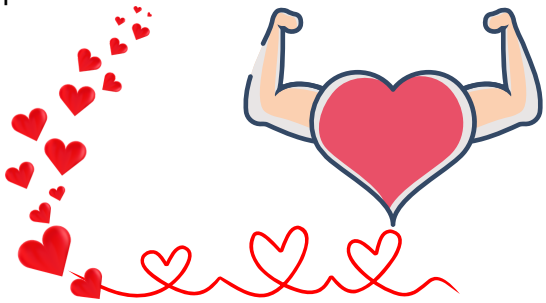
Ce se întâmplă în corpul nostru când facem sport?

Mișcarea nu înseamnă doar joc, alergare sau efort – este o întreagă reacție în lanț în corpul nostru! De fiecare dată când facem sport, activăm sisteme complexe care lucrează împreună pentru a ne face mai sănătoși, mai energici și mai fericiți.

Mușchii în acțiune

Când ne mișcăm, creierul trimite semnale electrice către mușchi. Aceștia se contractă, folosind energie produsă de celulele noastre. Pe măsură ce exersăm, mușchii devin mai puternici, mai rezistenți și ne ajută să avem o postură corectă.

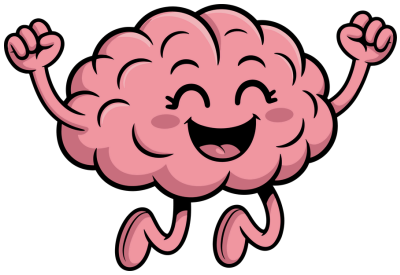

Inima și plămânii

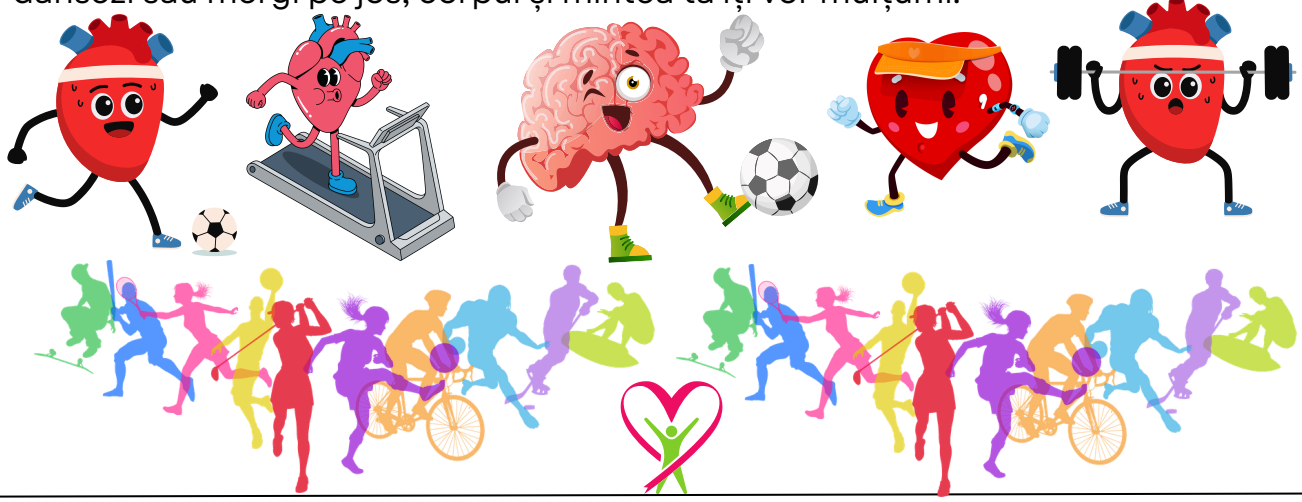
Sportul accelerează ritmul cardiac și respirația. Asta înseamnă că oxigenul ajunge mai rapid în celule, iar inima devine mai eficientă. Pe termen lung, riscăm mai puțin boli de inimă sau probleme respiratorii.

Creierul și hormonii fericirii

După doar 20 de minute de mișcare, creierul eliberează endorfine – substanțe care ne dau o stare de bine. Mișcarea ajută la reducerea stresului, îmbunătățește somnul și chiar crește capacitatea de concentrare!

Sportul este una dintre cele mai naturale forme de medicină. Fie că joci fotbal, dansezi sau mergi pe jos, corpul și mintea ta îți vor mulțumi.

PĂTRATUL MAGIC

Un **pătrat magic** constă dintr-un tablou de numere aranjate în forma unui pătrat, astfel încât sumele elementelor din fiecare linie, coloană și din cele două diagonale să fie identice; valoarea sumei se numește **număr magic**.

Cum construim un pătrat magic?

9	19	5
7	11	15
17	3	13

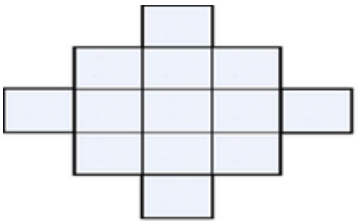
Scoateți numerele din el si asezați-le într-un rând, în ordine crescătoare. Veți obține următorul șir: 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19.

Care este regula de formare a acestui șir? (Regula de formare este: +2; spunem că avem un pătrat cu rația 2).

Pentru a construi singuri un pătrat magic (cu 3 rânduri și 3 coloane) trebuie să alcătuim un șir de numere (9 numere) cu o anumită rație.

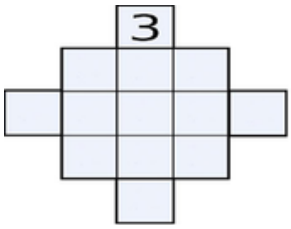
Primul pas:

O să aleg o rație - să zicem, 7, și o să plec de la numărul 3. Altfel spus, o să încep cu 3 și o să număr din șapte în șapte. Șirul obținut este: 3, 10, 17, 24, 31, 38, 45, 52, 59.

Al doilea pas:

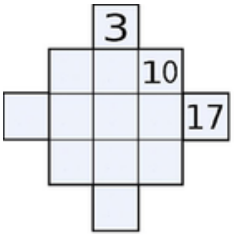
Adăugăm acestui pătrat patru pătrățele: unul sus, unul jos, unul în stânga și unul în dreapta și o să obținem următoarea figură:

Al treilea pas:

În această figură o să introducem numerele din șir, după cum veți vedea.

Așadar, primul număr l-am trecut în căsuța de sus. Mai departe îl introducem pe 10.

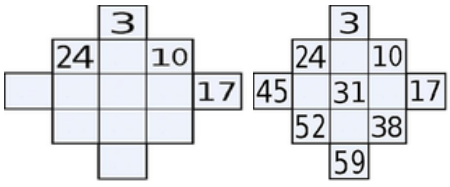

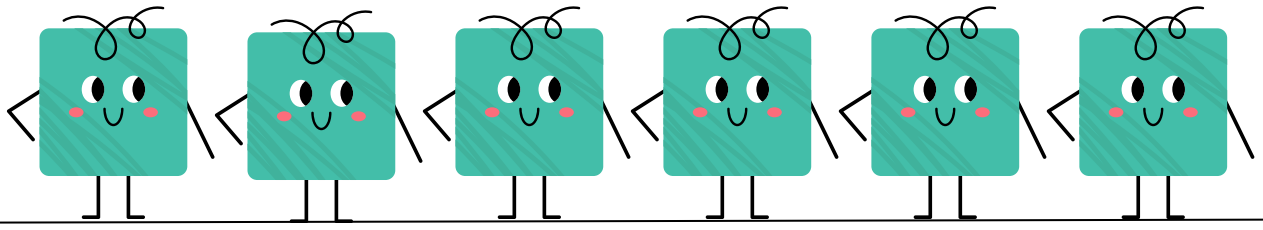
Urmeaza 17.

Am completat prima diagonală.

Continuăm cu 24.

Mai departe, cred că este limpede: înscriem numerele, unul după altul, pe diagonale. La sfârșit figura va arăta așa.

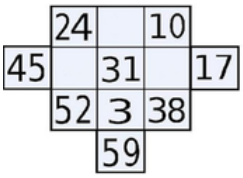

PĂTRATUL MAGIC

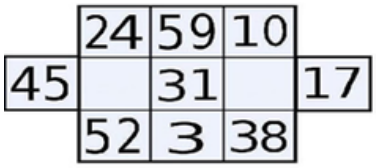
Al patrulea pas

Mai departe procedăm astfel: îl lăsăm pe 3 să cadă de sus, de unde se află el acum, până ajunge cel mai jos posibil, apoi ștergem pătrățelul suplimentar care a rămas gol. Apare următoarea figură.

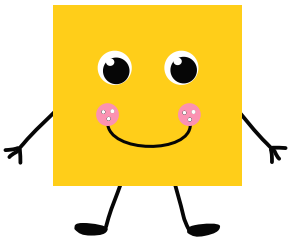

Al cincilea pas

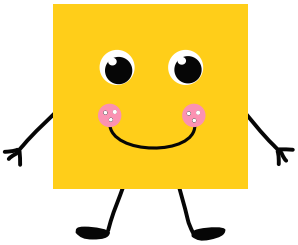
59, care e jos de tot, se va duce cel mai sus cu putință, după care vom șterge pătrățelul eliberat.

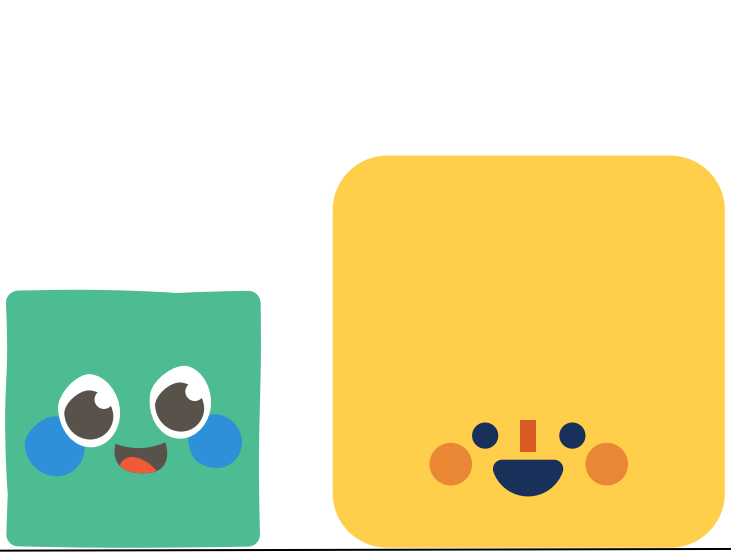
În final, numărul cel mai din stânga îl ducem cel mai la dreapta și viceversa, obținând pătratul magic dorit. **Suma magică a acestui pătrat este 93**.

24	59	10
17	31	45
52	3	38

Sursa:
https://ro.wikipedia.org/wiki/P%C4%83trat_magic

Știința din spatele mingii de fotbal

Mingea de fotbal pare simplă la prima vedere: rotundă, colorată, gata de joc. Dar în spatele designului ei se află matematică, fizică și inginerie. Ai observat vreodată forma panourilor care o compun? Sau cum zboară diferit mingea în funcție de modul în care este lovită?

Forma perfectă

Mingea clasică de fotbal este formată din 32 de panouri – 12 pentagoane și 20 de hexagoane – cusute astfel încât să creeze o sferă aproape perfectă. Această formă se numește trunchi de icosaedru, un poliedru regulat studiat în geometrie.

Materiale și greutate

Mingile moderne sunt realizate din straturi de poliuretan și latex, pentru rezistență și elasticitate. Greutatea standard: între 410 și 450 de grame, iar circumferința trebuie să fie între 68 și 70 cm – conform regulilor FIFA.

Cum „zboară” mingea

Când este lovită, mingea se deplasează după legile fizicii: forța aplicată, unghiul, viteza și presiunea aerului determină traiectoria. Efectul de „rotație” (cunoscut ca efect Magnus) face ca mingea să se curbeze în aer – un truc folosit adesea de jucători profesioniști.

Mingea de fotbal nu este doar un obiect de joc, ci o minune științifică rotundă. Data viitoare când pasezi sau șutezi, amintește-ți că știința este acolo, pe teren, cu tine!

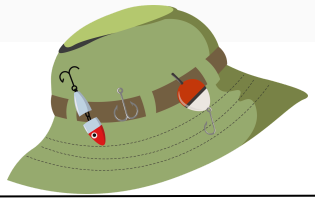

Ajută pescarii norocoși!

Găsește obiectele!

Despre toamnă

Cuvinte: simbolurile toamnei

Găsește și înconjoară cuvintele de mai jos în înșiruirea de litere din partea de jos a paginii.

septembrie, frunze, recoltă, mere, culoare, toamnă, struguri, noiembrie, dovleac, livadă, ploaie, must, plăcintă, pere, octombrie, gutui, plimbare, nuci.

F D B R D V S Z L D V D O C T O M B R I E
D S T R U G U R I D D P L I M B A R E D V
S D C B D T S D V V S E P T E M B R I E C
P L O A I E D T A D A D D O G D B G H D U
D F R D M S D U D D G D F A U D P T C O L
T R D F E G S D A I D V A M C R I H A V O
R U B D R C R S V D Z N D N D A P K X L A
D N X Z E M U S T B D U Z A Y D E Z V E R
X Z D S G V D K S D J C D K D H R L D A E
D E T D S D X P L A C I N T A D E K V C X
Z N O I E M B R I E D V X Z D G F D B O K
D N Z G D J D R E C O L T A C G U T U I D

Pagină îngrijită de
Prof. Florentina Stoian

Găsește diferențele!

ZILELE TOAMNEI, ZILELE ȘCOLII

Ziua Școlii este o tradiție prin care școala își sărbătorește ocrotitoarea, pe **Sfânta Cuvioasă Parascheva**. Este o ocazie de a celebra afilierea școlii la această sărbătoare religioasă, organizând evenimente specifice.

În calendarul ortodox, sărbătoarea Sfintei Parascheva este zi de odihnă, adică nu se lucrează și nu se fac treburi grele în gospodărie. Se spune că munca în această zi, precum spălatul, cusutul, frământatul pâinii sau torsul lânii aduce ghinion, necazuri sau boli. Credincioșii aleg să meargă la biserică, să aprindă lumânări și să se roage pentru sănătate și iertarea păcatelor.

De Sfânta Cuvioasă Parascheva se împart alimente celor nevoiași și se dau pachete de pomană în amintirea celor dragi, care nu mai sunt printre noi. Cu acest prilej, se dau de pomană pâine făcută din grâul nou și must dulce, dar și fructele toamnei precum nuci, gutui, struguri, pere.

Sfânta Parascheva este considerată și ocrotitoarea femeilor credincioase, a fetelor tinere și a caselor gospodărești. În tradiția populară, fetele nemăritate se roagă în această zi pentru dragoste curată, iar mamele cer ajutorul sfintei pentru protecția copiilor și sănătate în familie.

În fiecare an, de Sfânta Cuvioasă Parascheva – ocrotitoarea școlii noastre, elevii și cadrele didactice se reunesc pentru a celebra Zilele Școlii, un prilej de recunoștință, reflecție și bucurie. Proiectul **Zilele Toamnei, Zilele Școlii** și-a propus să valorifice acest moment special prin activități educative, culturale și recreative care să promoveze spiritul de echipă, creativitatea, tradițiile și valorile comunității.

Profesor, Luminița Petrea

ZILELE TOAMNEI, ZILELE ȘCOLII

Activitățile educative au fost încheiate cu o slujbă de pomenire, oficiată de părintele Dumbravă Costel, mai întâi pentru cei adormiți, care au lucrat în școala noastră, apoi o rugăciune de mulțumire pentru tot colectivul școlii, cadre didactice, personal nedidactic și auxiliar. La acest eveniment au fost invitate cadre didactice pensionare, care și-au desfășurat activitatea didactică și educativă în școala noastră.

În cuvântul său, părintele Dumbravă Costel a mulțumit pentru invitație și a menționat faptul că în fiecare an nu sunt uitați cei care au lucrat în această școală și au trecut în veșnicie, pentru care s-a oficiat slujbă de pomenire. De asemenea, a precizat că este o onoare să se afle cu noi la această sărbătoare, spunând că de școala noastră îl leagă amintiri din perioada studenției, făcând practica pedagogică aici apoi, peste ani, ajungând să slujească ca preot și să aibă în jurisdicție școala noastră.

Activitatea s-a încheiat cu o agapă la care au participat cadrele didactice pensionare invitate, conducerea școlii, cadrele didactice ale școlii, personalul nedidactic și auxiliar.

Profesor, Luminița Petrea

Un an cu rezultate sportive remarcabile

La **Olimpiada Națională a Sportului Școlar – disciplina oină**, echipa fetelor din școala noastră a obținut un rezultat deosebit: **Locul I la Etapa Județeană**, o performanță care ne-a oferit onoarea de a reprezenta cu mândrie orașul Galați la Etapa Zonală desfășurată la Constanța.

Echipa, formată din **Popescu Radu Maria, Gheorghe Elena, Bălăuță Patricia, Repede Romina, Zahariea Erika, Balcanu Erika și Stoian Daria**, a dat tot ce a avut mai bun pe teren, demonstrând spirit de echipă, determinare și pasiune pentru acest sport tradițional românesc. Chiar dacă nu am urcat pe podium, locul IV obținut la nivel zonal și mențiunea primită sunt dovezi clare ale muncii și progresului lor.

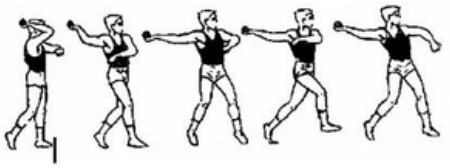
Suntem mândri de parcursul acestor eleve și avem încredere că, prin perseverență și antrenament, anul acesta vor reveni mai puternice ca niciodată.

Profesor, Simona Bordeiu

Un an cu rezultate sportive remarcabile

La **Etapa Județeană a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar – disciplina oină**, echipa de băieți a școlii noastre a reușit o frumoasă performanță, clasându-se pe locul IV și obținând Mențiune. Deși podiumul a fost la un pas distanță, rezultatul este cu atât mai valoros cu cât echipa a fost alcătuită, în mare parte, din elevi de clasa a V-a – semn că potențialul este uriaș!

Ciobotaru Alin, Codrescu Lucas, Istrate David, Cunițchi Maxim, Tînjală David, Prodan Albert și Paraschiv Eduard au demonstrat pe teren ambiție, curaj și dorință de afirmare. S-au luptat cu echipe mai experimentate și au arătat că, prin muncă și perseverență, pot ajunge departe.

Cu siguranță, această experiență le va fi un punct de plecare solid, iar în anii ce urmează, visul de a urca pe podium este din ce în ce mai aproape. Felicitări tuturor pentru efortul depus și pentru spiritul de echipă!

Profesor, Simona Bordeiu

Un an cu rezultate sportive remarcabile

În anul școlar 2024–2025, echipa de fotbal a școlii noastre a participat la Olimpiada Națională a Sportului Școlar, o competiție care nu înseamnă doar scoruri și calificări, ci și disciplină, muncă în echipă și respect pentru adversari.

Echipa, formată din elevii **Mihai Ianis, Severin Nicolas, Guiță Piedro, Done David, Istrate Eric Andrei, Hagiu Răzvan, Mihalachi Eric, Scutariu Robert** și **Alecu Alexandru**, a reprezentat cu onoare școala în faza grupelor. Deși nu au reușit să se califice mai departe, performanța lor este una de admirat: toate meciurile disputate s-au încheiat la egalitate, fără nicio înfrângere! Din păcate, golaverajul a făcut diferența, iar echipa noastră a fost nevoită să părăsească competiția, însă cu fruntea sus.

Această participare este dovada clară că sportul înseamnă mai mult decât rezultate – înseamnă caracter, determinare și dorința de a da tot ce ai mai bun, indiferent de scor. Participarea la astfel de olimpiade îi ajută pe elevi nu doar să-și dezvolte abilitățile fizice, ci și spiritul de fair-play, reziliența și încrederea în sine.

Suntem mândri de băieții noștri și de modul în care au reprezentat școala! Suntem siguri că experiența acumulată anul acesta va fi baza unei prestații și mai bune în competițiile viitoare.

Felicitări, băieți! Continuați să jucați cu pasiune și respect – adevărații campioni nu renunță niciodată!

Profesor, Simona Bordeiu

Un an cu rezultate sportive remarcabile

Pe data de 22 mai 2025, echipa școlii noastre a participat la **etapa județeană a concursului „Cu viața mea apăr viața"** – o competiție cu o puternică valoare educativă și civică, care urmărește să pregătească elevii pentru a interveni corect în situații de urgență și pentru a acorda primul ajutor atunci când este nevoie, organizat de ISU Galați în parteneriat cu ISJ Galați.

Elevii **Stoian Daria, Popescu Radu Maria, Scurtu Lorena și Dumitrache Dragoș** au reprezentat cu mândrie școala și au obținut un meritoriu loc II la nivel județean. Competiția a inclus trei probe – una teoretică și două practice – care au pus la încercare atât cunoștințele, cât și abilitățile de intervenție în caz de accident.

De remarcat este faptul că echipa noastră a fost singura care a obținut punctajul maxim, 30 de puncte, la proba teoretică, demonstrând un nivel excepțional de pregătire. Diferența față de locul I a fost de doar câteva secunde la una dintre probele practice, ceea ce subliniază și mai mult performanța elevilor noștri.

Astfel de concursuri nu sunt doar o oportunitate de afirmare pentru elevi, ci și un mod esențial prin care aceștia învață să reacționeze eficient și responsabil în fața pericolului. Cunoștințele de prim ajutor pot face, uneori, diferența între viață și moarte. De aceea, implicarea în astfel de activități este nu doar benefică, ci și vitală pentru formarea unor tineri bine pregătiți și conștienți de rolul lor în societate.

Profesor, Simona Bordeiu

Un an cu rezultate sportive remarcabile

Pe 21 mai 2025, echipajul școlii format din zece elevi de clasa a V-a, a demonstrat că vârsta nu este un obstacol atunci când ai ambiție, curaj și spirit de echipă. Participând la concursul „Prietenii pompierilor", organizat de ISU Galați în parteneriat cu ISJ Galați, echipa școlii noastre a obținut un remarcabil loc III la nivel județean, reușind să urce pe podium în ciuda faptului că a fost cea mai tânără echipă din competiție.

Echipa a fost formată din elevii: **Stoian Daria, Savin Irina, Cunițchi Maxim, Ciobotaru Alin Ionuț, Neagu Rareș, Codrescu Lucas, Necula Eduard, Ilie Nicolas, Bejan Răzvan și Istrate David** – toți în clasa a V-a – care au arătat că seriozitatea, implicarea și dorința de a învăța pot aduce rezultate deosebite chiar și la vârste fragede.

Concursul „Prietenii pompierilor" are o structură complexă, gândită special pentru a dezvolta spiritul civic, capacitatea de reacție în situații de urgență și colaborarea în echipă. Participanții au trecut prin mai multe probe, printre care:

- Proba teoretică, unde au fost testate cunoștințele despre prevenirea și stingerea incendiilor, comportamentul în caz de cutremur sau alte situații de urgență.
- Pista cu obstacole, unde elevii au trebuit să își demonstreze agilitatea, rezistența și capacitatea de coordonare.
- Ștafeta de 400 m cu obstacole, o probă ce îmbină viteza cu tehnica, în care fiecare membru al echipei are un rol esențial.

Profesor, Simona Bordeiu

Un an cu rezultate sportive remarcabile

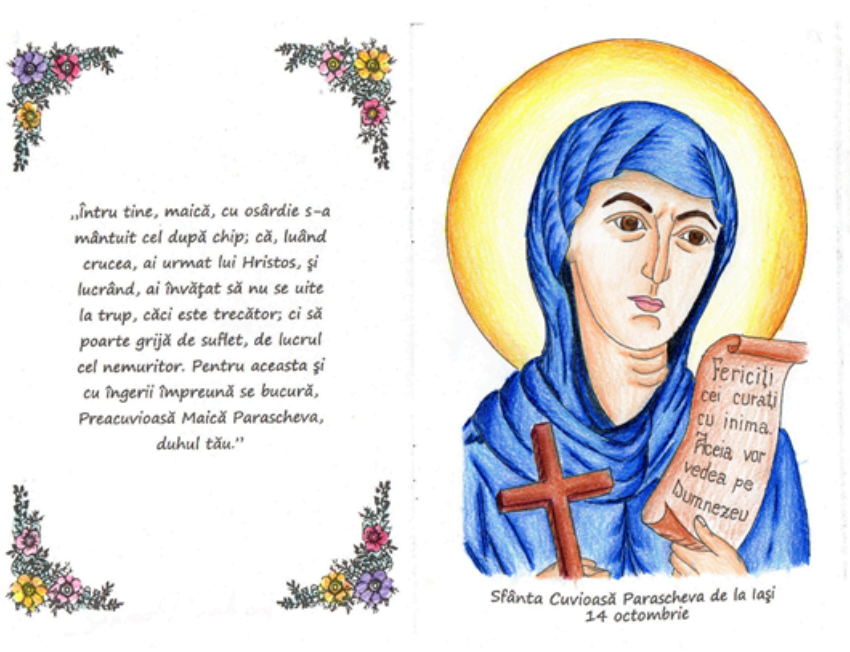
Participarea la astfel de concursuri este extrem de importantă, nu doar pentru dezvoltarea personală a elevilor, ci și pentru formarea unor tineri responsabili, pregătiți să intervină în situații reale și să acorde sprijin celor aflați în pericol. În plus, copiii învață ce înseamnă disciplina, cooperarea, încrederea în sine și respectul față de regulile de siguranță.

Felicităm echipa școlii noastre pentru această reușită deosebită și pentru exemplul frumos pe care l-a oferit întregii comunități școlare!

Profesor, Simona Bordeiu

SFÂNTA CUVIOASĂ PARASCHEVA ÎN CULORI DE SUFLET

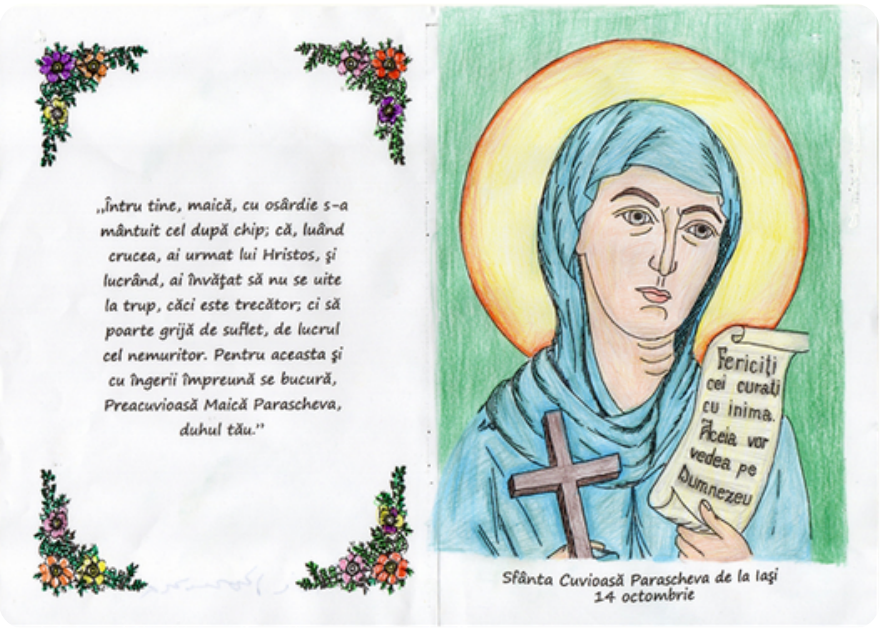
RADU ROXANA-CLASA a VIII-a A

BOBU ARMAND ȘTEFAN-CLASA a VIII-a A

ZAHARIEA ERIKA ANDREEA -CLASA a VIII-a A

REPEDE ROMINA MIHAELA -CLASA a VIII-a A

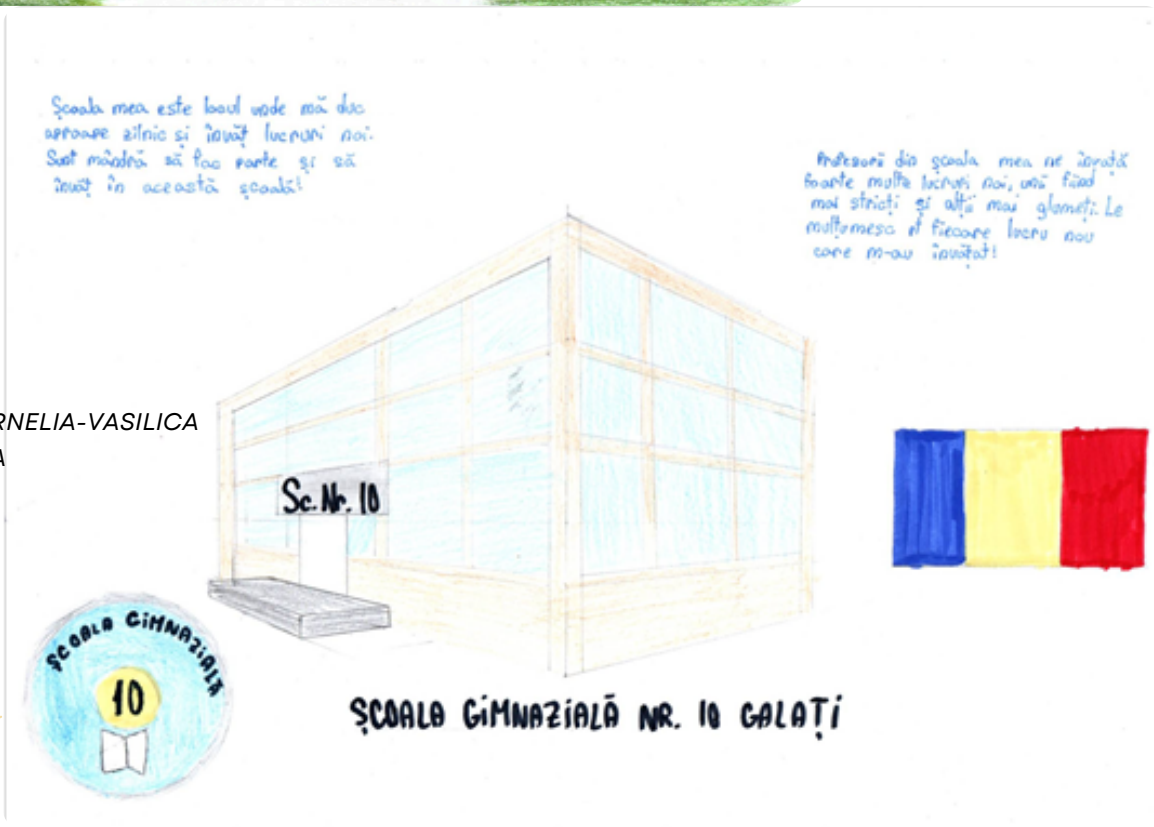
Coordonator,
Prof. Luminița Petrea

Așa văd eu școala mea

Fiecare desen e o fereastră spre amintirile elevilor de clasa a VIII-a. Așa văd ei școala lor – cu lumină, zâmbete și recunoștință. Printre culori și linii, se ascund mesaje pentru profesori și pentru locul care le-a fost acasă timp de opt ani.

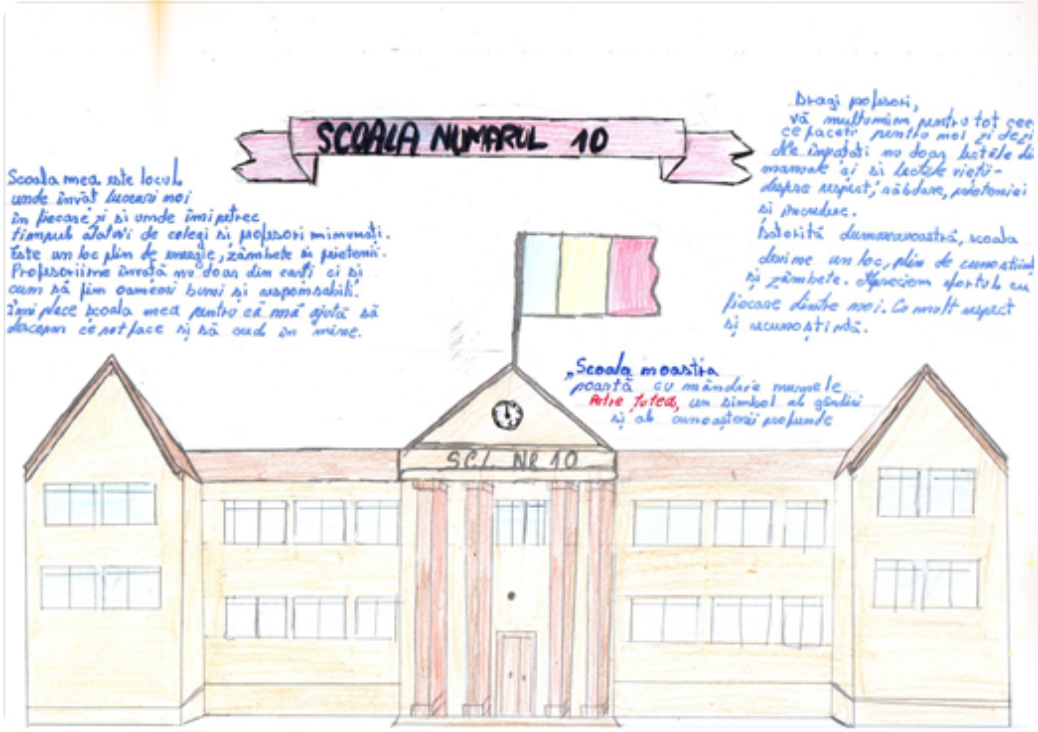
RADU ROXANA-ȘTEFANIA
CLASA a VIII-a A

RACOIANU CORNELIA-VASILICA
CLASA a VIII-a A

Coordonator,
Prof. Simona Bordeiu

Așa văd eu școala mea

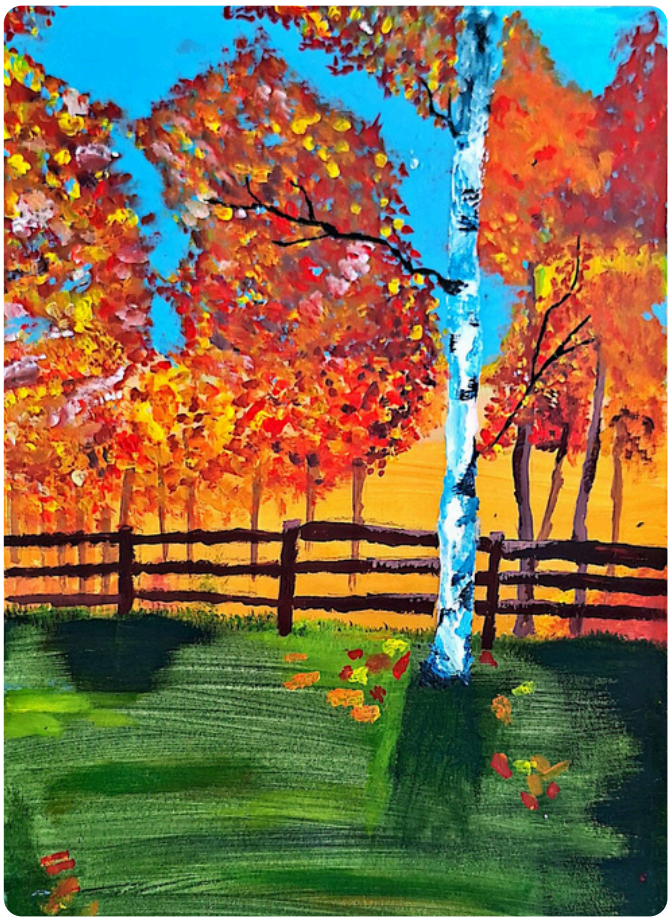
GEORGESCU BEATRICE
CLASA a VIII-a A

BĂLĂUȚĂ PATRICIA IOANA
CLASA a VIII-a A

Coordonator,
Prof. Simona Bordeiu

Culori de toamnă

OPRIȘAN ALEXIA
CLASA a VII-a A

OPRIȘAN ALEXIA
CLASA a VII-a A

Coordonator,
Prof. Irina Dodu

POVESTEA ZÂMBETULUI

Totul a început în 1963, când pictorul american Harvey Ball a fost angajat de o companie de asigurări pentru a crea o față zâmbitoare care să ridice moralul angajaților. Ball a creat celebrul *Smiley face*, o față galbenă, rotundă, cu doi ochi și un zâmbet larg, în doar 10 minute și a fost plătit pentru desenul său cu 45 de dolari.

Simbolul a devenit rapid cunoscut în toată lumea.

„Smiley face" a intrat în cultura populară ca simbol al bunăvoinței și al veseliei, imaginea fiind folosită pentru a exterioriza emoțiile pozitive, în special în mesajele transmise prin poșta electronică.

E bine de știut că zâmbetul sau surâsul este, din punct de vedere fiziologic, o expresie facială formată prin flexionarea a 17 mușchi de la extremitățile gurii, dar și din apropierea ochilor. Această expresie denotă plăcere și bună-dispoziție, și, de asemenea, poate denota ironie, ură sau chiar frică. Zâmbetul stimulează creierul să producă endorfină care dă senzația de bună dispoziție și reduce durerea fizică și cea emoțională.

Există mai multe tipuri de zâmbete:

Zâmbetul DOUCHENNE e un zâmbet sincer care sugerează bunătate și îngăduință;

Zâmbetul profesional este un zâmbet forțat - zâmbet „Pan American Smile"; nu antrenează privirea, respectiv, mușchiul orbicular din apropierea ochilor;

Zâmbetul sardonic – este un zâmbet încremenit, sinistru, un rânjet sarcastic, care exprimă o intenție răutăcioasă, batjocură necruțătoare sau satisfacție diabolică (poate fi un simptom caracteristic unor boli, intoxicații sau tetanos).

POVESTEA ZÂMBETULUI

Nu te costă nimic să zâmbești, dar UN ZÂMBET aduce fericire în casă, bunăvoință în muncă, odihna celor trudiți, veselia celor descurajați și este semnul prieteniei.

Studiile au arătat: bărbații zâmbesc de 8 ori pe zi, femeile de 62 de ori, iar copiii de 400 de ori.

E bine de știut care este semnificația zâmbetului:

Zâmbetul unui copil ne arată cât de frumoase sunt copilăria, puritatea, inocența.

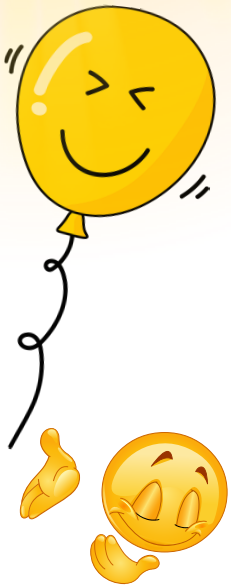
Zâmbetul unui adolescent dă speranță, încrederea într-un vis și finalitatea acestuia prin realizare.

Zâmbetul unui adult arată că trebuie să mergi înainte, cu optimism, speranță și rigoare;

Zâmbetul unui bătrân oglindește înțelepciunea, blândețea.

ZÂMBETUL ESTE CONTAGIOS, aparține limbajului universal și, asemenea plânsului, zâmbetul nu se învață. Deși se spune că zâmbetul este o expresie specific omenească, și animalele zâmbesc.

Profesor, Lia Filip

POVESTEA ZÂMBETULUI

În 1999, Harvey Ball a decretat ca prima zi de vineri din octombrie să devină Ziua Mondială a Zâmbetului, pentru că stă în puterea fiecăruia să zâmbească și să facă o faptă bună.

Și nu e greu să zâmbim, pentru a ne bucura de o clipă de fericire - creierului nostru îi trebuie doar o sutime de secundă.

Zâmbetul este molipsitor și unește oamenii; înseamnă apreciere, bucurie sau mulțumire și, pentru că dă o stare de bine, ne prelungește viața.

Anul acesta, **Ziua Internațională a Zâmbetului** a fost marcată pe 3 octombrie 2025 (prima vineri din octombrie).

Și noi, clasa pregătitoare A, am marcat această zi și am reușit să zâmbim mai mult ca niciodată.

Abilitățile noncognitive ale copiilor noștri

Suntem ceea ce facem în mod repetat, prin urmare excelența nu este un act singular, ci un obicei. (Aristotel)

Punctele forte de caracter care contează atât de mult pentru succesul tinerilor nu sunt înnăscute; ele nu apar în noi prin magie, ca rezultat al norocului sau al unor gene bune. Și nu sunt doar o alegere. Ele sunt înrădăcinate în chimia creierului și sunt modelate, în mod măsurabil și previzibil, de mediul în care copiii cresc. (Paul Tough)

Borghans (2015) arată că abilitățile non-cognitive sunt tipare degândire, de comportament, emoționale care pot fi modificate de-a lungul vieții și care diferă de IQ.

Dacă **abilitățile cognitive** pot fi definite ca fiind capacitatea de a înțelege idei, concepte complexe, adaptarea eficientă în diverse forme de mediu, de a învăța din propria experiență, de implicare în diferite modalități de învățare, de a apela la forme de raționament variate, de a folosi gândirea pentru a depăși obstacolele, **abilitățile noncognitive** sunt definite ca „alte abilități decât cele cognitive" sau „abilități ce nu pot fi măsurate sau testate prin teste de inteligență sau performanță".

Exemple de abilități noncognitive: **optimismul, motivația, autocontrolul, perseverența, integritatea, curiozitatea**.

Abilitățile noncognitive ale copiilor noștri

DIMENSIUNILE ABILITĂȚILOR NONCOGNITIVE

Dimensiunea personală (din perspectiva gestionării sinelui)

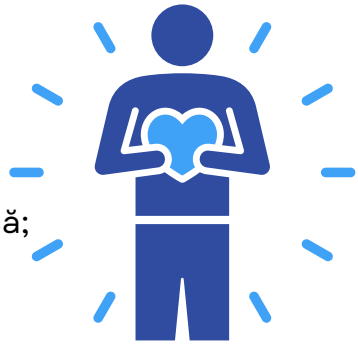

- conceptul de sine;
- autoeficacitatea;
- autoreglarea;
- motivația;
- creativitatea.

Dimensiunea socială și comunitară (din perspectiva relațiilor sociale)

- abilități sociale;
- abilități civice.

Altă clasificare a abilităților noncognitive este oferită de Duckworth și Quinn (2009) care identifică următoarele:

- growth mindset / setarea minții;
- autonomy / autonomia;
- self-discipline / autodisciplina;
- resilience / reziliența / robustețea sau rezistența psihică;
- self-worth/ încrederea în sine.

STIMA DE SINE

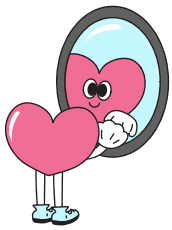
Dezvoltarea stimei de sine este favorizată de: un mediu stimulativ, de crearea de oportunități pentru afirmare (evitarea etichetării); existența unui suport social; dezvoltarea abilităților de comunicare și de exprimare emoțională; negociere, rezolvare de probleme; asertivitate; dezvoltarea sentimentului de autoeficacitate; așteptări rezonabile; acceptarea necondiționată a propriei persoane și a celorlalți.

Abilitățile noncognitive ale copiilor noștri

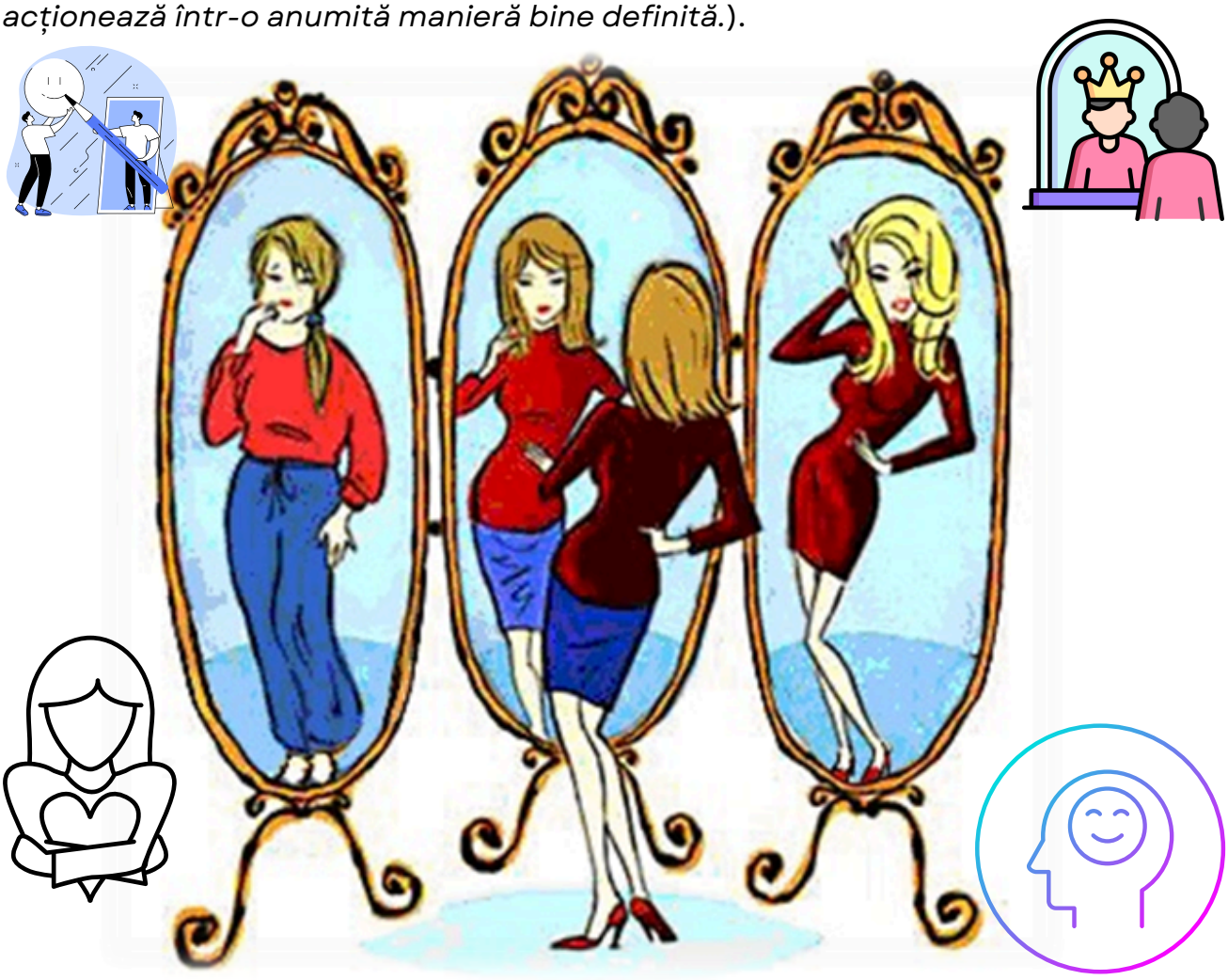
Componentele imaginii de sine sunt:

- eul actual - imaginea prezentă;
- eul ideal - imaginea dorită;
- eul viitor - imaginea a ceea ce poate să devină individul.

Stima de sine este **încrederea** dobândită în urma reușitelor obținute în mod constant și **NU din întâmplare**.

Feed-back-urile oferite de părinți/profesori/prieteni influențează dezvoltarea stimei de sine. (*Aprecierea constantă a progresului și reușitelor copilului îl motivează pe acesta să facă lucrurile din ce în ce mai bine, să capete încredere că poate reuși în mod constant, nu întâmplător și implicit, să își dezvolte o stimă de sine sănătoasă.*).

Stima de sine se dezvoltă odată cu sentimentul de autoeficacitate. (*Se referă la convingerea unei persoane că poate să-și atingă scopurile definite de ea, dacă acționează într-o anumită manieră bine definită.*).

Abilitățile noncognitive ale copiilor noștri

AUTONOMIA

Autonomia morală - copilul este capabil să distingă, pe cont propriu, deosebirea dintre bine si rău.

Autonomia comportamentală - copilul ia decizii pe cont propriu și nu-i este frică să le aplice, găsind cu ușurință argumente care să susțină aceste acțiuni.

Autonomia emoțională - copilul are încredere în propriile credințe și nu se raportează la așteptările celorlalți de la el.

Autonomia copilului înseamnă că el este asertiv (are **capacitatea** și **curajul** să-și exprime sentimentele și punctele de vedere, într-o manieră care să nu lezeze sentimentele și punctele de vedere ale interlocutorului), că își asumă consecințele acțiunilor pe care le face.

CREATIVITATEA - este abilitatea de a genera idei și soluții care sunt inovative și potrivite/funcționale pentru o anumită situație (dacă vii cu ideea să ari cu o furculiță, deși este o idee nouă, ea nu este funcțională).

Creativitatea presupune și depășirea fricii de ridicol și asumarea situației că poți greși. Important: după ce conștientizezi că ai greșit, este indicat să interpretezi această greșeală „Trebuie să cercetez mai mult!" și nu „Nu sunt în stare să...!"

Revenim în numărul următor cu alte abilități noncognitive.

Profesor, Florentina Stoian

PRO sau CONTRA independenței preadolescentului

Pro:

1. **Dezvoltarea încrederii în sine:** Oferindu-i copilului preadolescent mai multă libertate, acesta învață să ia decizii și să își asume responsabilitatea pentru acțiunile sale. Acest lucru contribuie la dezvoltarea unui sentiment sănătos de încredere în sine și autonomie.
2. **Învățarea responsabilității:** Când preadolescentul are mai multă independență, are șansa de a învăța cum să își gestioneze timpul, resursele și sarcinile. Aceste lecții de viață sunt esențiale pentru a deveni un adult responsabil.

3. **Dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor**: Preadolescentul care are libertatea de a face alegeri și de a se confrunta cu consecințele acestora învață cum să rezolve problemele într-un mod mai eficient. El devine mai autonom în gândire și dezvoltă abilități de rezolvare a conflictelor.
4. **Sprijinirea dezvoltării identității**: La vârsta preadolescentă, copiii încep să își formeze propria identitate. Oferindu-le mai multă independență, aceștia pot explora interesele și pasiunile proprii, ceea ce le permite să devină mai conștienți de cine sunt și ce își doresc de la viață.

Profesor, Irina Dodu

PRO sau CONTRA independenței preadolescentului

Pro:

5. **Reducerea anxietății și creșterea rezilienței:** Când copiii sunt lăsați să ia decizii și să experimenteze propriile greșeli, învață cum să facă față eșecurilor și cum să se adapteze la situațiile dificile, ceea ce le dezvoltă reziliența.

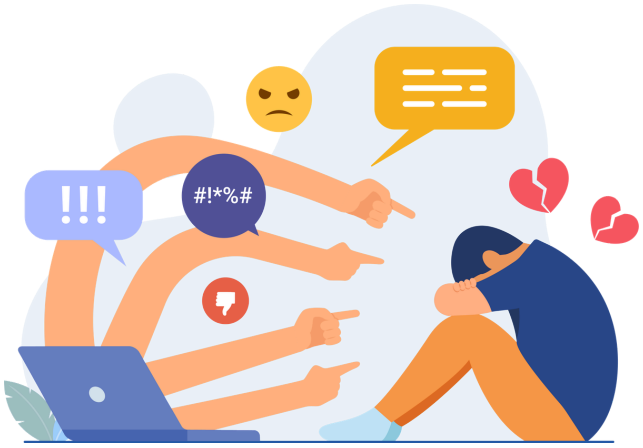

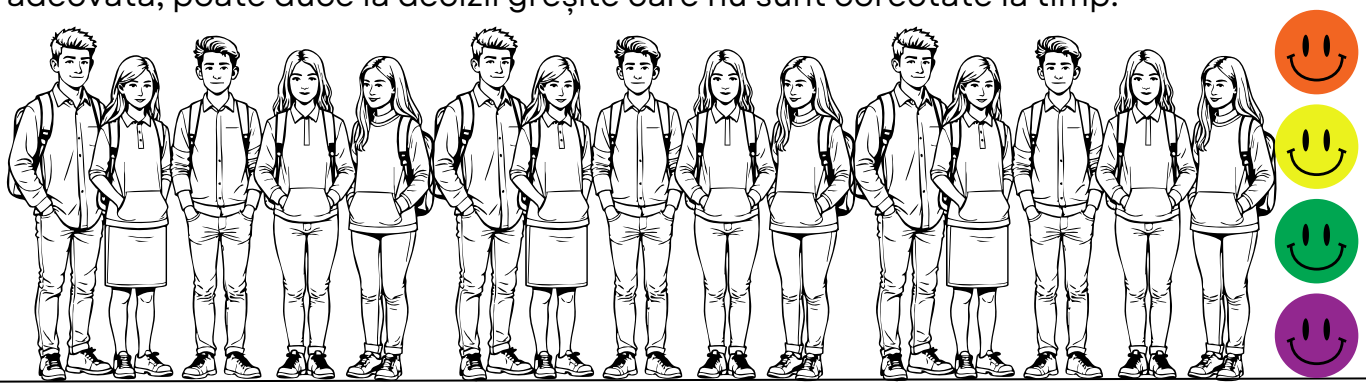
Contra:

1. **Lipsa de experiență:** Deși preadolescentul poate dori mai multă libertate, acesta nu are încă suficientă experiență de viață pentru a face alegeri bune în toate situațiile. Deciziile neinspirate pot duce la greșeli sau chiar la riscuri de securitate (de exemplu, în alegerea prietenilor sau a activităților).

2. **Influențe negative:** În perioada preadolescenței, copiii sunt adesea mai influențabili de grupul de prieteni sau de mediile externe (internet, jocuri video, rețele sociale). Oferind prea multă independență, aceștia pot ajunge să fie influențați negativ, ceea ce poate afecta comportamentul sau performanțele lor școlare.

3. **Necesitatea unui ghidaj constant:** Preadolescentul are nevoie de supraveghere și îndrumare din partea părinților și a mentorilor pentru a învăța să facă față provocărilor acestei vârste. O libertate prea mare, fără o supraveghere adecvată, poate duce la decizii greșite care nu sunt corectate la timp.

Profesor, Irina Dodu

PRO sau CONTRA independenței preadolescentului

4. **Confuzie în privința limitelor:** Dacă preadolescentul nu are un cadru clar de reguli și limite, poate deveni confuz cu privire la ce se așteaptă de la el. Un anumit grad de independență este benefic, dar fără o structură bine definită, poate fi greu pentru preadolescent să înțeleagă responsabilitatea asociată cu libertatea.
5. **Consecințele psihologice ale unei independențe premature:** Uneori, preadolescenții care sunt lăsați să fie prea independenți pot simți presiune și anxietate pentru a lua decizii importante, mai ales când nu sunt pregătiți emoțional sau mental. Aceste presiuni pot afecta sănătatea lor psihologică.

Concluzie: Independența copilului preadolescent poate aduce beneficii semnificative în dezvoltarea personalității și a abilităților sale, dar trebuie acordată într-un mod echilibrat. Părinții și educatorii trebuie să găsească un punct de mijloc între libertate și ghidaj, oferind copilului ocazia de a explora, dar asigurându-se că există o supraveghere și o structură adecvată. Aceasta va contribui la dezvoltarea unui adult responsabil, echilibrat și capabil să ia decizii informate.

Activitățile sportive: organizate vs. neorganizate

Sportul este esențial pentru o viață sănătoasă și echilibrată, indiferent de forma în care este practicat. Cu toate acestea, alegerea între a face sport într-un cadru organizat (cum ar fi cluburi, echipe, cursuri sau săli de sport) sau neorganizat (liber, individual, în parc, acasă sau cu prietenii) poate avea avantaje și dezavantaje.

În continuare, vom analiza argumentele pro și contra ale fiecărei opțiuni.

Activitățile sportive într-un cadru organizat. Pro:

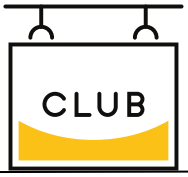
1. **Supraveghere profesională:** Prezența unui antrenor sau instructor asigură o practică corectă, eficientă și sigură.
2. **Disciplină și rutină:** Participanții respectă un program fix, ceea ce încurajează consecvența.
3. **Dezvoltarea spiritului de echipă:** Activitățile colective ajută la formarea abilităților sociale și a cooperării.
4. **Acces la echipamente și facilități:** Cluburile sau sălile oferă acces la dotări moderne și specializate.
5. **Participarea la competiții:** Cei pasionați pot evolua și se pot implica în competiții oficiale.

Contra:

1. **Costuri financiare:** Participarea presupune, de regulă, taxe de înscriere și echipamente.
2. **Program fix:** Nu toți au flexibilitatea de a se încadra în programul impus.
3. **Presiune și stres:** În unele cazuri, competiția excesivă poate duce la anxietate sau suprasolicitare fizică.
4. **Acces limitat:** Nu toate localitățile dispun de cluburi sau centre sportive bine dotate.

Activitățile sportive: organizate vs. neorganizate

Activitățile sportive într-un cadru neorganizat Pro:

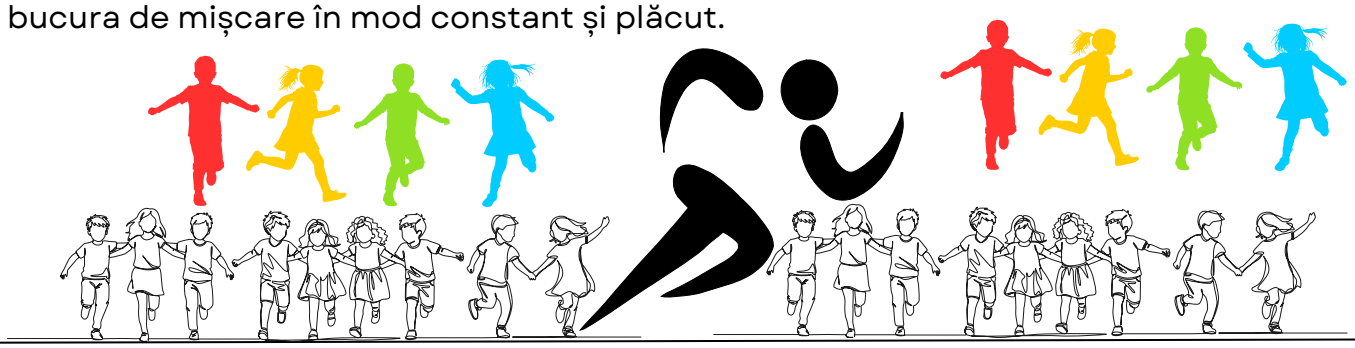
1. **Flexibilitate:** Sportul poate fi practicat oricând, în funcție de timpul și preferințele fiecăruia.
2. **Costuri reduse sau inexistente:** Nu este nevoie de abonamente sau echipamente speciale.
3. **Relaxare și distracție:** Absența unei structuri formale poate reduce presiunea și crește plăcerea de a face mișcare.
4. **Creativitate și varietate:** Fiecare își poate crea propriul stil de antrenament sau joc.

Contra:

1. **Lipsa unui ghidaj profesional:** Exercițiile pot fi făcute greșit, ducând la accidentări sau lipsă de progres.
2. **Motivație scăzută:** Fără un program clar sau un obiectiv stabilit, este ușor să renunți.
3. **Risc de monotonie:** Lipsa diversității poate duce la plictiseală.
4. **Izolare:** Practicarea individuală nu dezvoltă la fel de bine abilitățile sociale ca sportul de echipă.

Atât activitățile sportive organizate, cât și cele neorganizate au beneficii și dezavantaje. Alegerea celei mai potrivite forme depinde de obiectivele, resursele și stilul de viață al fiecărei persoane. Ideal ar fi să găsim un echilibru între cele două, combinând disciplina cadrului organizat cu libertatea celui neorganizat, pentru a ne bucura de mișcare în mod constant și plăcut.

Profesor, Simona Bordeiu

Ne descreţim frunţile

„O zi în care nu ai râs este o zi pierdută.“ (Charlie Chaplin)

- Doamna învăţătoare, poate fi cineva pedepsit pentru un lucru pe care nu l-a făcut?
- Nu.
- Atunci, vă rog, să nu mă pedepsiţi, fiindcă nu mi-am scris tema pentru astăzi.

– Mihaela, cum te simți la școală?
– Foarte bine, mami! Deloc nu mă plictisesc.
– Cum așa?
– La fiecare oră doamna învățătoare mă pune să stau în alt colț al clasei.

- Dacă te doare dintele acela trebuie să mergem la un dentist. Sper că nu ți-e frică.
- Nu, mămico.
- Așa te vreau, curajos. Să știi că dentistul nu-ți face nimic!
- Dacă e așa, ce rost mai are să-l deranjăm?

Învățătorul a scris în carnetul elevei:
– „Liliana vorbește prea mult”.
Tatăl, semnând observația de luare la cunoștință, adaugă:
– „Dacă i-ați cunoaște mama...”

– Bunico, mâine avem ședință cu părinții. Poți să ajungi?
– De ce mă chemi întotdeauna pe mine la ședință?
– Pentru că tu nu auzi așa bine.

Un copil plângea pe hol. Profesoara îl vede.
– Copile, de ce plângi?
– Un copil mi-a furat plăcinta!
– A fost cu intenție?
– Nu, cu brânză.....

Profesoara îl întrebă pe Andrei:
– Andrei, ia să vedem dacă ai învățat. Spune-ne ce știi despre oamenii preistorici.
– Păi... oamenii preistorici aveau copii foarte norocoși.
– De ce crezi acest lucru?
– Pentru că nu fusese inventată școala!

– Tată, tu mi-ai povestit că odată te-au dat afară de la școală. E adevărat?
– Da, fiule. Dar de ce mă întrebi?
– Pentru că istoria se repetă...

Adunate de profesor, Silvia Totolici

REDACȚIA

Colectivul de redacție - profesori:
Prof. Bordeiu Simona
Prof. Dodu Irina
Prof. Diculescu Anca-Loredana
Prof. Stoian Florentina

Coordonator:
Prof. Stoian Florentina

Concepție grafică și design:
Prof. Stoian Florentina

Profesori colaboratori:
Filip Lia
Iordache Monica
Petrea Luminița
Popa Tincuța
Ștefan Rodica
Totolici Silvia

Colectivul de redacție - elevi:
Bălăuță Patricia
Cunițchi Maxim
Neagu Rareș
Năstase Teodora
Oprișan Alexia
Porosnicu Loredana
Radu Roxana
Repede Romina

Elevi colaboratori:
Apostol Andrei-Octavian
Ciobotaru Alexandra-Maria
Hîncu Maria-Isabela
Mihalachi Eric-Mihai
Nadă Eveline-Gabriela
Oancia Sara-Maria

Invitat special:
preot paroh Dumbravă Costel

ISSN 3045 - 1701
ISSN-L 3045 - 1701